

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แแตนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

การมีส่วนร่วมขัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรดำเนินธุรกิจ อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

วีรวิชญ์ เดชครุฑิติวัฒน์

TH ๐๐๑/๗๘๐๖

๙ เม.ค. 2554

2 9 7 6 8 1

เริ่มบริการ

15 พ.ย. 2555

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง (พนักงาน)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ธันวาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอนงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ วีรวิชญ์ เดชครุฑิวัฒน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง (พนัสนิคม) ของ
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร. ไพบูลย์ พิชสว่าง)

คณะกรรมการสอนงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร. ไพบูลย์ พิชสว่าง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์)

..... กรรมการ
(พันเอก ดร. สนธิ นาคุณ)

คณะกรรมการรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง (พนัสนิคม) ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... กรรมบดีคณะกรรมการรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์)
วันที่ 21 เดือน ปี ๒๕๕๓ พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศคุณปการ

งานนิพนธ์ เรื่อง การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎรทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความร่วมมือและแรงผลักดันจากความต้องการที่จะให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดีเยี่ยมจาก ดร.ไพบูลย์ พิธิสว่าง ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ในการทำงานนิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอทราบขอบคุณอย่างสูง

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ ยสมศักดิ์ พันเอก ดร.สนธิ นวกุล และ นายชัยยุทธ ปีทุมพรพรรณ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ

แบบสอบถาม ขอขอบคุณเกษตรกร ตำบลราษฎรทอง ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี
สุดท้ายนี้ขอพระคุณหน่าวางงานเทศบาลตำบลราษฎรทองที่ให้การสนับสนุนทุนการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรังสรรคศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง
(พนักงาน)

วีรวิชญ์ เดชครุฑิติวัฒน์

52920904: สาขาวิชา: การจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง; ร.ม. (การจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง)

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม/ เกษตรกร/ ทรัพยากรดิน

วิริชญ์ เดชศรีติวัฒน์ : การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการจัดการทรัพยากรดิน:
กรณีศึกษาตำบลธาตุทอง อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี (FARMER'S PARTICIPATION IN SOIL
RESOURCE MANAGEMENT: A CASE STUDY OF THADTONG SUBDISTRICT,
BOTHONG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: ไพบูลย์
โพธิสว่าง, ร.ค., เทียนชัย ศศิศาสตร์, ปร.ค., 81 หน้า. ปี พ.ศ. 2553.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ในครัวเรือน และระดับการศึกษา ปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสาร ในตำบลธาตุทอง อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นเกษตรกรในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี จำนวน 196 คน โดยการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรคำนวณของ Taro Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% กำหนดให้มีความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมได้เท่ากับ 0.05 โดยการทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ศึกษาเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า (*t-test*) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (*One-way Analysis of Variance*)

ผลการวิจัยพบว่า

1. เกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่าด้านการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวางแผน และด้านการตรวจสอบอยู่ในระดับน้อย

2. การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันพบว่าเกษตรกรที่มีรายได้ในครัวเรือนและ ระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน ส่วนเกษตรกรที่มีเพศ และอายุต่างกันมีส่วนร่วมต่อการจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่างกัน

3. การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรที่มีปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารต่างกันพบว่าเกษตรกรที่มีความเชื่อใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน และการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน ส่วนการเป็นสมาชิกของกลุ่ม การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูก และความบอขของการได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันเกษตรกรมีส่วนร่วมต่อการจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่างกัน

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
สารบัญ	๒
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถ้าในการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
สภาพทั่วไปของตำบลนาดูทอง อำเภอป่าหงส์ จังหวัดชลบุรี	7
แนวคิดการมีส่วนร่วม	14
แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรดิน.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การจัดกระทำข้อมูล	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล	42
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารของเกย์ตระกร ตำบล ชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี	43
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกย์ตระกร ตำบล ชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี	46
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน ของเกย์ตระกรเมื่อปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน	52
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน เมื่อปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกัน	56
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	71
ภาคผนวก ก	72
ภาคผนวก ข	74
ประวัติย่อของผู้วิจัย	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนหมู่บ้าน 9 หมู่บ้าน 21 ชุมชน	8
2 จำนวนประชากร	9
3 รายชื่อถนนภายในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลราชตุทธง	11
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
5 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องแบนสอบตาม	42
6 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องแบนสอบตาม ด้านปัจจัยทางสังคมและการรับรู้ข่าวสาร ...	43
7 สรุปผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี	45
8 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ด้านการวางแผน.....	46
9 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ด้านการปฏิบัติ	48
10 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ด้านการตรวจสอบ	50
11 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	52
12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ.....	52
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ในครัวเรือน	53
14 ผลการเปรียบเทียบการรายคู่ของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของ เกษตรกรตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ในครัวเรือน ...	53
15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราชตุทธง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 ผลการเปรียบเทียบการรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราดุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	55
17 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราดุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการเป็นสมาชิกของกลุ่ม	56
18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราดุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูก	56
19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราดุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความน้อยของการได้รับข้อมูลข่าวสาร	57
20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราดุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน	58
21 ผลการเปรียบเทียบการรายคู่ของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ของเกษตรกรตำบลราดุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน	58
22 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราดุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการอบรม	59
23 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	60

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การประเมินผลและการปฏิบัติการกลับไปสู่การตัดสินใจ.....	20
2 ครอบแนวคิดในการวิจัย	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 85 กำหนดให้รัฐดำเนินการตามแนวโน้มอย่างดีที่สุด ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ใน 7 ข้อ แต่สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องบางข้อ ดังนี้ ข้อ 1 กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ที่ดินให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติทั้งผืนดิน ผืนน้ำ วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นและการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและกำหนดมาตรฐานการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากหลักเกณฑ์ การใช้ที่ดินนั้นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วย ข้อ 4 จัดให้มีแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลงมือรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล และข้อ 5 สร้างเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความคุ้มและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุภาพพลาnamay สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชน ชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางดำเนินงาน (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2550, หน้า 37-38)

ทรัพยากรดินเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพของมนุษย์และเป็นปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ประเทศไทยมีประชากรส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรม จากแนวโน้มความต้องของที่ดินทำกินซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของจำนวนประชากร ในขณะที่การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเป็นไปโดยวิธีขยายพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้สำหรับการผลิตมีไม่นานนักทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินได้ไม่เต็มตามศักยภาพของพื้นที่ ประกอบกับขาดการจัดการที่เหมาะสมจึงได้ก่อให้เกิดการบุกรุกทำลายป่าเพื่อหาพื้นที่อุดมสมบูรณ์ต่อไป (เฉลิมพล นันทุมวงศ์, 2543, หน้า 1)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ทำการเกษตรกรรมมาตั้งแต่อดีตมาแล้ว ซึ่งผลผลิตมีมากมายหลากหลายชนิด เช่น ข้าว ถั่ว ยางพารา ปาล์ม มันสำปะหลัง อ้อย รวมถึงผลไม้ตามฤดูกาล ต่าง ๆ ของแต่ละภูมิภาค ประชากรส่วนใหญ่องประเทศไทยทำการเกษตร 60-70 % ประกอบกับประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นทำให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของแมลงศัตรูพืชและเพื่อเป็นการลดอัตราการสูญเสียในผลผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรจึงต้องอาศัยเทคโนโลยีทางการเกษตร

แนวใหม่เพื่อพัฒนาการเกษตรให้มีผลผลิตที่ดี เพียงพอต่อการบริโภคและเป็นสินค้าส่งออกนำรายได้เข้าสู่ประเทศ

ในปัจจุบันการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเริ่มประสบปัญหาผลผลิตตกต่ำอันเนื่องมาจากการแปรเปลี่ยนของดินที่เสื่อมสภาพและจากแมลงศัตรูพืชทำให้เกย์ตระหันมาใช้ปุ๋ยบำรุงดินและสารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากขึ้น ถึงแม้ว่าทางราชการจะรณรงค์ให้มีการใช้พืชสมุนไพรแต่สมุนไพรก็ยังมีข้อจำกัดในการใช้หลายประการ อาทิ ไม่สะดวกเนื่องจากต้องใช้เวลาในการจัดหาหรือเตรียมไม่สามารถใช้ได้ผลกับแมลงบางชนิด เป็นต้น จึงทำให้เกย์ตระหันนิยมที่จะใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชมากกว่า หากว่าการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชไม่ถูกต้องจะส่งผลให้เกิดอันตรายกับตัวเกษตรกรผู้ใช้อุปกรณ์และสภาพแวดล้อม (ภัณฑ์ สิริปุชกะ, 2541, หน้า 2) รวมถึงก่อให้เกิดผลเสียกับดินทำให้ดินเสื่อมสภาพและเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ตามมาเป็นต้น

จากเหตุผลที่ว่าทรัพยากรที่ดินนับวันจะขาดแคลนและมีไม่เพียงพอ กับจำนวนประชากรที่ต้องการใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อทำการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่ดินบางแห่งยังเสื่อมโทรมทำให้ผลผลิตพืชลดลงอย่างน่าวิตก ทั้งนี้สืบเนื่องจากสาเหตุมาจากการทำลายประการ เช่น การใช้ที่ดินปลูกพืชไม่เหมาะสมกับสภาพของที่ดิน การได้พรวนและปลูกพืชผิดวิธี ตลอดจนใช้ที่ดินปลูกพืชติดต่อกันมาช้านาน โดยขาดการทำหมุนบำรุงที่เหมาะสม เป็นต้น เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดผลเสียทางด้านทรัพยากรที่ดินเองและยังทำให้เกย์ตระหันต้องลงทุนในการจัดการที่ดินสูง ไม่คุ้มค่ากับผลตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนั้นการใช้ทรัพยากรที่ดินที่ถูกต้องและเหมาะสมช่วยให้ประชากรที่อยู่บนดินนี้ มีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น (กรมพัฒนาที่ดิน, ม.ป.ป.)

ตำบลราษฎรทองเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอเมือง ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมือง 6 กิโลเมตร มีพื้นที่เขตตำบลราษฎรทอง ประมาณ 71,875 ไร่ หรือ 115 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศของตำบลราษฎรทองเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีเนินเขาไม่สูงนัก พื้นที่เป็นป่าไม้ไม่สมบูรณ์ เหมาะสมแก่การเกษตร ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชผักต่าง ๆ และการเลี้ยงสัตว์ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การปลูกพืชชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะการปลูกอ้อยและมันสำปะหลัง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจ แต่เนื่องจากพืชทั้ง 2 ชนิดทำให้ดินเสื่อมสภาพ ดังนั้นเกษตรกรจึงจำเป็นต้องใช้สารเคมีเพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตให้แก่พืชดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาต่อคืน โดยตรง แม้ว่าเทศบาลราษฎรทองจะจัดทำแผนงานด้านการเกษตร เช่น ดำเนินการก่อสร้างอาคารฝึกอาชีพและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเกษตรต่าง ๆ จัดให้การคุมน้ำคุณ และการขนส่งสินค้าการเกษตรเป็นไปได้อย่างสะดวก และจัดให้มีแหล่งน้ำที่เพียงพอแก่การทำเกษตร แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการเสื่อมสภาพของดินที่ใช้ในการเพาะปลูก รวมถึงผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมีในการบำรุงดินของเกษตรกรสามารถสร้างปัญหาให้กับระบบนิเวศน์

ปัญหาสภាពดินเสื่อมเร็วกว่าปกติและปัญหาประชาชนสุขภาพเสื่อมโกร姆 จากสาเหตุดังกล่าว ข้างต้นผู้วิจัยในฐานะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลธาตุทอง ได้ตระหนักรถึงปัญหาดังกล่าวซึ่งมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ในจัดการทรัพยากรดินเพื่อการเกษตรของตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท้อง จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการเสื่อมโกร姆ของดินและให้ประชาชนมีส่วนในการอนุรักษ์ดินเพื่อใช้ในการเกษตรต่อไป รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปปรับปรุงจัดการทรัพยากรดินให้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานสืบไป

คำนำในการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท้อง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับใด

2. เกษตรกรในตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท้อง จังหวัดชลบุรี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ตามเพศ อายุ รายได้ในครัวเรือน และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกันหรือไม่

3. เกษตรกรในตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท้อง จังหวัดชลบุรี ที่มีปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารของการเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร การได้รับข้อมูลข่าวสาร ความบ่อของ การได้รับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน และการฝึกอบรม แตกต่างกัน มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท้อง จังหวัดชลบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรที่มีปัจจัย ส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ในครัวเรือน และระดับการศึกษาต่างกัน ในตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท้อง จังหวัดชลบุรี

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรที่มีปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสาร ได้แก่ การเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร การได้รับข้อมูลข่าวสาร ความบ่อของ การได้รับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน และการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน ในตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท้อง จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมขัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน ดังนี้

1.1 เกษตรกรดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน

1.2 เกษตรกรดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน

1.3 เกษตรกรดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้ในครัวเรือนแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน

1.4 เกษตรกรดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมขัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน ดังนี้

2.1 เกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มและไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินของดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

2.2 เกษตรกรที่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันของมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินของดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

2.3 เกษตรกรที่ได้รับข้อมูลข่าวสารบ่อยแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินของดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

2.4 เกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินของดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

2.5 เกษตรกรที่เคยฝึกอบรมและไม่เคยฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินของดำเนินชีวิตทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรอิสระ "ໄค์แก"

1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ต่อครัวเรือน และระดับการศึกษา

1.1.2 ปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วย การเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร การได้รับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน และการฝึกอบรม

1.2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ใน 3 ด้าน ดังนี้

1.2.1 ด้านการวางแผน

1.2.2 ด้านการปฏิบัติ

1.2.3 ด้านการร่วมตรวจสอบ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

2.1 พื้นที่ตำบลธาตุทองที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 9 หมู่บ้าน คือ บ้านเนินหิน บ้านเนินดินแดง บ้านโปรงเกตุ บ้านบึงตะกู บ้านคลองเมืองไทย บ้านเขากระถิน บ้านหนองเสือช่อ บ้านห้วยชุง และบ้านหนองน้ำขาว

2.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารังนี้ ได้แก่ เกษตรกรในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ที่อยู่แทนครัวเรือนที่เป็นเกษตรกรจำนวน 383 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ระหว่างเดือนมีนาคม 2553 – เดือนมิถุนายน 2553

นิยามศัพท์

1. การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน หมายถึง กระบวนการที่เกษตรกรในตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในจัดการทรัพยากรดินของตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ใน 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน หมายถึง การที่เกษตรกรได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน เกี่ยวกับการใช้ การปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน การใช้ปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ การใช้น้ำและการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน

1.2 ด้านการปฏิบัติ หมายถึง หมายถึง การที่เกษตรกรได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้ การปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน การใช้ปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ การใช้น้ำและการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน

1.3 ด้านการร่วมตรวจสอบ หมายถึง การที่เกษตรกรได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรดิน การปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน การใช้ปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ การใช้น้ำ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน

2. เกษตรกร หมายถึง ตัวแทนครัวเรือนที่มีอาชีพทำการเกษตร ในเขตตำบลราษฎรทอง จำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเนินหิน บ้านเนินดินแดง บ้านโปรงเกตุ บ้านบึงตะกู บ้านคลองมือไทร บ้านเขากระถิน บ้านหนองเสือช่อ บ้านห้วยชูง และบ้านหนองน้ำขาว

3. เพศ หมายถึง เกษตรกรเพศชาย และเพศหญิงที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน จำนวน 9 หมู่บ้าน ในตำบลราษฎรทอง ได้แก่ บ้านเนินหิน บ้านเนินดินแดง บ้านโปรงเกตุ บ้านบึงตะกู บ้านคลองมือไทร บ้านเขากระถิน บ้านหนองเสือช่อ บ้านห้วยชูง และบ้านหนองน้ำขาว

4. อายุ หมายถึง อายุของเกษตรที่อาศัยอยู่ในตำบลราษฎรทอง โดยแบ่งอายุออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อายุน้อยกว่า 30 ปี อายุ 30 – 40 ปี อายุ 41 – 50 ปี และอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

5. รายได้ในครัวเรือน หมายถึง รายได้ต่อเดือนในครัวเรือนของเกษตรที่ได้จากการทำการเกษตร โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท รายได้ตั้งแต่ 5,001-15,000 บาท และรายได้มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

6. ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาของเกษตรกรในตำบลราษฎรทอง โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประถมศึกษา (ไม่เกิน ป.6) มัธยมศึกษา (ม.1-ม.6) และอนุปริญญาขึ้นไป

7. การเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร หมายถึง การที่เกษตรกรเข้าไปเป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ

8. การได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรดินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการจากเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อบ้าน วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ ฯลฯ

9. ความบ่ออยของการได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง ความถี่ที่เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรดินจากสื่อชนิดต่าง ๆ และบ่ออยครั้งเพียงใด

10. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน หมายถึง การที่เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินสำหรับการเพาะปลูก

11. การฝึกอบรม หมายถึง การที่เกษตรมีโอกาสได้เข้ารับความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดิน โดยผ่านการฝึกอบรมมาก่อนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลให้เทศบาลตำบลราษฎรทอง ได้นำมาใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรดิน เพื่อการเกษตรของประชาชนตำบลราษฎรทอง

2. เป็นการกำหนดแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินเพื่อการเกษตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้เขียนได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปของตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท่อง จังหวัดชลบุรี
2. แนวคิดการมีส่วนร่วม
3. แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรดิน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของตำบลธาตุทอง อำเภอป่าท่อง จังหวัดชลบุรี

สภาพทั่วไป

1. ที่ตั้ง ตำบลธาตุทองเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอป่าท่อง จังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอป่าท่อง ห่างจากที่ทำการอำเภอป่าท่อง 6 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลบ่อ光ว่างทอง ตำบลวัดสุวรรณ อำเภอป่าท่อง อำเภอเกาะจันทร์
----------	---

ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลบ่อท่อง อำเภอป่าท่อง ตำบลหนองใหญ่ อำเภอหนองใหญ่
--------	--

ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลบ่อท่อง ตำบลวัดสุวรรณ อำเภอป่าท่อง
-------------	--

ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลบ่อ光ว่างทอง อำเภอป่าท่อง ตำบลห้างสูง ¹ อำเภอหนองใหญ่
------------	--

2. เนื้อที่ ขนาดเนื้อที่เขตตำบลธาตุทอง ประมาณ 71,875 ไร่ หรือ 115 ตารางกิโลเมตร

3. ภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของตำบลธาตุทองเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีเนินเขาไม่สูงนัก พื้นที่เป็นป่าไม้ไม่สมบูรณ์ เหมาะสมแก่การเกษตร ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชพักต่างๆ และการเลี้ยงสัตว์

4. จำนวนหมู่บ้าน 9 หมู่บ้าน 21 ชุมชน ได้แก่

ตารางที่ 1 จำนวนหมู่บ้าน 9 หมู่บ้าน 21 ชุมชน

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	ชุมชน
1	บ้านเนินหิน	1. ชุมชนบ้านคลองมือไทร 1 2. ชุมชนตลาดเนินหิน
2	บ้านเนินดินแดง	3. ชุมชนหนองสังข์พัฒนา 4. ชุมชนบ้านเนินดินแดงพัฒนา
3	บ้านโปรงเกตุ	5. ชุมชนหนองนองน้ำขาว 6. ชุมชนโปรงเกตุพัฒนา
4	บ้านบึงตะกู	7. ชุมชนบ้านบึงตะกูร่วมใจพัฒนา 8. ชุมชนบ้านหนองบอนร่วมใจพัฒนา
5	บ้านคลองมือไทร	9. ชุมชนคลองมือไทรร่วมใจพัฒนา 10. ชุมชนเนินหินร่วมใจพัฒนา
6	บ้านเขากระถิน	11. ชุมชนหนองบอนผสมทรัพย์ร่วมใจพัฒนา 12. ชุมชนบ้านเขากระถินร่วมใจพัฒนา 13. ชุมชน 3 เขากระถินพัฒนา
7	บ้านหนองเสือช่อ	14. ชุมชนบ้านคูเมืองร่วมใจสามัคคี 15. ชุมชนรักษ์หนองเสือช่อ
		16. ชุมชนวัดโปรงเกตุเทพนิมิตพัฒนา
8	บ้านห้วยชุง	17. ชุมชนห้วยชุงสุขฤทธิ์พัฒนา 18. ชุมชนแลงพระรามสามัคคี
9	บ้านหนองน้ำขาว	19. ชุมชนเขาชะโงกพัฒนา 20. ชุมชนชาวโปรงเกตุ 21. ชุมชนหลุนตาไพรพัฒนา

5. ประชากรทั้งสิ้น 7,098 คน เป็นชาย 3,520 คน หญิง 3,578 คน มีความหนาแน่น เฉลี่ย 61 คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน 1,441 ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 10 ครัวเรือน/ตาราง กิโลเมตร

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	ชุมชน	ประชากร		จำนวน ครัวเรือน
			ชาย	หญิง	
1	บ้านเนินหิน	1.ชุมชนบ้านคลองมีอ ไทร 1	182	157	74
		2.ชุมชนตลาดเนินหิน	117	142	54
2	บ้านเนินดินแดง	3.ชุมชนหนองสังข์พัฒนา	189	197	74
		4.ชุมชนบ้านเนินดินแดงพัฒนา	251	262	91
3	บ้านโปรงเกตุ	5.ชุมชนหนองน้ำขาว	105	94	51
		6.ชุมชนโปรงเกตุพัฒนา	131	137	67
4	บ้านบึงตะกู	7.ชุมชนบ้านบึงตะกูร่วมใจพัฒนา	191	200	85
		8.ชุมชนบ้านหนองบอนร่วมใจพัฒนา	164	140	66
5	บ้านคลองมีอ ไทร	9.ชุมชนคลองมีอ ไทรร่วมใจพัฒนา	239	293	90
		10.ชุมชนเนินหินร่วมใจพัฒนา	258	279	112
6	บ้านเขากะถิน	11.ชุมชนหนองบอนผสมทรัพย์ร่วมใจ พัฒนา	195	206	99
		12.ชุมชนบ้านเขากะถินร่วมใจพัฒนา	161	168	69
7	บ้านหนองเสือ ช่อ	13.ชุมชน 3 เขากะถินพัฒนา	150	114	42
		14.ชุมชนบ้านคูเมืองร่วมใจสามัคคี	120	126	51
8	บ้านห้วยชุง	15.ชุมชนรักษ์หนองเสือช่อ	171	161	69
		16.ชุมชนวัดโปรงเกตุเทพนิมิตพัฒนา	201	224	74
9	บ้านหนองน้ำ ขาว	17.ชุมชนห้วยชุงสุ่งฤทธิ์พัฒนา	190	173	82
		18.ชุมชนแล่งพระรามสามัคคี	203	206	84
		19.ชุมชนเขาชะโงกพัฒนา	53	46	22
		20.ชุมชนชาวโปรงเกตุ	171	169	66
		21.ชุมชนหลุมตาไพรพัฒนา	78	84	19
		รวมจำนวนประชากร	3,520	3,578	1,441

* ข้อมูล ณ กรกฏาคม 2551

จำนวนประชากรแห่ง ประมาณ 2,000 คน

จำนวนประชากรที่พิการหรือทุพพลภาพ หรือป่วยเรื้อรัง จำนวน 50 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่

1. การปลูกพืช

พืชที่ปลูก ได้แก่ มะเขือเปร้า พักทอง พักเพง ต้นหอม ชะอม มะนาว กะนา กระตุ้ง ผักบูร ผักชี แตงกวา ถั่วฝักยาว บัว พakis หูสุนัข มะเขือยาว ข้าว มัน อ้อย สับปะรด ขนุน มะม่วง มะม่วงหิมพานต์ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ยางพารา ไฝหวาน ยูคาลิปตัส ไม้ยืนต้น กล้วย ชนพู่ มะละกอ ลำไย ลำไย แก้วมังกร ไม้ประดับ

2. หน่วยธุรกิจในเขต เทศบาล

บ้านน้ำมัน 1 แห่ง

โรงงานอุดสาหกรรม 8 แห่ง

ฟาร์มสุกร 6 แห่ง

ฟาร์มไก่ 10 แห่ง

ฟาร์มเป็ด 2 แห่ง

สภาพสังคม

1. การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา 5 แห่ง

โรงเรียนขยายโอกาสเพื่อการศึกษา 2 แห่ง

ศูนย์การศึกษาชุมชน 1 แห่ง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 9 แห่ง

2. สถาบันและองค์กรทางศาสนา

วัด/ สำนักสงฆ์ 5 แห่ง

มัสยิด 1 แห่ง

ศาลาเจ้า 2 แห่ง

3. การสาธารณสุข

สถานีอนามัยประจำตำบล 2 แห่ง

4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถานีตำรวจนครบาล(จุดตรวจ) 2 แห่ง

ถนนรรทุกน้ำดับเพลิง 1 คัน

ถังเคมีดับเพลิง 35 จูด

การบริการพื้นฐาน

1. การคุมนาคม

ตารางที่ 3 รายชื่อถนนภายในเขตับผิดชอบของเทศบาลตำบลธชาติทอง

ลำดับที่	ถนนสาย	ความยาว (เมตร)	หมู่ที่	ประเภท
1	ถนนสายเนินหิน-บึงตะกู(ซอยหลังวัดเนินหิน)	6 X 3,300	1	ลาดยาง, ก.ส.ล., ลูกรัง
2	ถนนสายคลองมือไทร-บ้านช่อง	8 X 3,300	1	ลาดยาง
3	ถนนสายพ้าสาง-เขาศรีพระราศุ	5 X 1,100	1	ลูกรัง
4	ถนนสายสูหร์แวง	4 X 700	1	ก.ส.ล., ลูกรัง
5	ถนนคลองมือไทรซอย 1	4 X 200	1	ก.ส.ล.
6	ถนนสายคลาหนั่ง-เนินดินแดง	8 X 4,600	2	ลาดยาง, ลูกรัง
7	ถนนสายหนองสังข์-เนินดินแดง	6 X 1,800	2	ลาดยาง, ก.ส.ล., ลูกรัง
8	ถนนสายโรงงานกาว-เนินดินแดง	6 X 2,400	2	ลาดยาง, ลูกรัง
9	ถนนสายทางเข้าน้ำตกร่มไทรทอง	6 X 1,500	2	ลาดยาง, ลูกรัง
10	ถนนสายเข้ายุงทอง-บ้านตาดี้	4 X 2,100	2	ลูกรัง
11	ถนนสายหมู่บ้านน้อย	4 X 300	2	ลูกรัง
12	ถนนสายอมพนม-ป่ารังเกดู	8 X 5,000	3	ลาดยาง
13	ถนนสายป่ารังเกดู-เนินดินแดง	6 X 2,100	3	ก.ส.ล.
14	ถนนสายป่ารังเกดู-ลูเมือง	4 X 1,200	3	ลูกรัง
15	ถนนสายคูเมือง-หนองน้ำขาว	4 X 4,800	3	ลูกรัง
16	ถนนสายป่ารังเกดู-หนององกกระ旺	4 X 2,100	3	ลูกรัง
17	ถนนสายหนองบอน-เจริญโชคดี	6 X 3,300	3	ลาดยาง
18	ถนนสายเจริญโชคดี	8 X 10,000	1,4,8	ลาดยาง
19	ถนนสายขอบคีเด	4 X 400	4	ลูกรัง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ถนนสาย	ความยาว (เมตร)	หน้าที่	ประเภท
20	ถนนสายหันองไม้แก่น-บึงตะกู	6 X 3,300	4	สุกรัง
21	ถนนสายคลาลูกุงนิด-บึงตะกู	6 X 3,000	4	สุกรัง
22	ถนนสายเจริญโชคดี-หันองหมีตาดาย	4 X 1,200	4,8	สุกรัง
23	ถนนสายเจริญโชคดี-ทับจุพา	5 X 100	4	สุกรัง
24	ถนนสายข้างโรงเรียนคลองมือไทร	6 X 1,500	5	ลาดยาง, ค.ส.ล.
25	ถนนสายอีสานเขียว	4 X 1,900	5	สุกรัง
26	ถนนสายฟ้าสาง	6 X 800	5	ค.ส.ล.
27	ถนนสายนายเที่ยง-นายเสริฐ	6 X 1,850	5	สุกรัง
28	ถนนสายไปร่องวัว	4 X 1,200	5	ค.ส.ล., สุกรัง
29	ถนนสายเนินหิน-เขากระถิน	8 X 2,250	5,6	ลาดยาง
30	ถนนสายเนินหิน-เนินดินแดง	8 X 5,000	2,5	ลาดยาง
31	ถนนสายซอยสมหวัง	4 X 200	5	สุกรัง
32	ถนนสายหันองบอน-เขากระถิน	6 X 3,000	6	ลาดยาง
33	ถนนสายซอยผสานทรัพย์	6 X 1,000	6	ค.ส.ล., สุกรัง
34	ถนนสายเจี้เพญ-เขากระถิน	6 X 3,200	6	สุกรัง
35	ถนนสายสุก้าน-เข้าเจ้า	4 X 100	6	ค.ส.ล.
36	ถนนสายเข้ากระถิน-เข้าเจ้า	6 X 1,100	6	ค.ส.ล.
37	ถนนสายซอยผสานทรัพย์-เข้ากระถิน	6 X 800	6	สุกรัง
38	ถนนสายคูเมือง-แปลงจันทร์	4 X 2,300	7	สุกรัง
39	ถนนสายคูเมือง-หันองน้ำขาว	4 X 4,800	7	สุกรัง
40	ถนนสายอ่างสะบ้ำ-เข้าชีด	5 X 1,500	7	สุกรัง
41	ถนนสายอ่างสะบ้ำ-เขาระเบิด	5 X 2,000	7	สุกรัง
42	ถนนสายหันองเตือซ่อ-อ่างกระเต็น	5 X 3,800	7	ค.ส.ล., สุกรัง
43	ถนนสายคูเมือง-หันองน้ำขาว(2)	4 X 3,300	7	ค.ส.ล., สุกรัง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ถนนสาย	ความยาว (เมตร)	หมู่ที่	ประเภท
44	ถนนสายคูเมือง-บึงกระเบา	4 X 700	7	ลูกรัง
45	ถนนสายวัดปور่งเกตุ	4 X 1,000	7	ลูกรัง
46	ถนนสายตันแต่-เกาะจันทร์	6 X 1,800	8	ลูกรัง
47	ถนนสายเจริญโชคดี-ทุ่งศาลา	6 X 680	8	ลาดยาง
48	ถนนสายซ้อมสุขฤทธิ์	6 X 1,500	8	ลาดยาง,ลูกรัง
49	ถนนสายวัดธาตุทอง	8 X 3,000	8	ลาดยาง
50	ถนนสายปอร่งเกตุ-อ่างสะบ้า	8 X 4,500	9	ลาดยาง,ลูกรัง
51	ถนนสายร่วมใจพัฒนา	4 X 600	9	ลูกรัง
52	ถนนสายปอร่งเกตุ-หุ่นตาไพร	5 X 1,400	7,9	ลูกรัง
53	ถนนสายเข้าชะโงก	4 X 300	9	ลูกรัง
54	ถนนสายครุคำริ	4 X 1,000	9	ลูกรัง

2. การสื่อสาร

ตู้โทรศัพท์สาธารณะ 20 แห่ง

3. การไฟฟ้า

ปัจจุบันตำบลธาตุทอง มีไฟฟ้าใช้ในบ้านเรือนเกือบทุกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 98 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดและได้เพิ่มเติมไฟฟ้าสาธารณะตามหมู่บ้านต่างๆ และเส้นทางถนนหลัก

4. แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลธาตุทอง ได้แก่ คลองอินบ่ำง คลองหัวยชุง ลำน้ำ/ลำห้วย 2 สาย บึง/หนอง 1 แห่ง

5. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	22	แห่ง
บ่อน้ำดื่มน้ำ	75	แห่ง
บ่อ蝙蝠	21	แห่ง
ถังเก็บน้ำ	44	แห่ง
ประปาหมู่บ้าน	7	แห่ง

สร่าน้ำสาธารณะ	22	แห่ง
คลองส่งน้ำ	5	แห่ง
บ่อโภก	3	แห่ง

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตำบล ได้แก่ วนอุทยานน้ำตกเขาเจ้า-บ่อทอง และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของตำบลราฐทอง ผู้จัดได้นำข้อมูลสภาพพื้นที่ด้านการทำเกษตรของเกษตรกร เพื่อนำมาวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการจัดการทรัพยากรดิน ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ และด้านการตรวจสอบ

แนวคิดการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

ปรัชญา เวสารัชช (2530, หน้า 10) ได้นิยามความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นการที่ประชาชนเข้ามายield ให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการยึดหลักองค์ประกอบ ดังนี้

1. มีประชาชนเข้ามายield ในการพัฒนา
2. ผู้เข้าร่วมได้ใช้ความพยายามอย่างมากที่สุด เช่น ความคิด ความรู้ ความสามารถ

แรงงาน หรือทรัพยากรบางอย่าง เช่น เงิน วัสดุ

บัวพันธ พรรคพิง, สุรัสวดี หุ่นพbyn แสงสุชิตา ตันชัยนนท (2532, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขึ้นความสามารถของตนในการจัดการควบคุมการใช้ และการกระจายทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินชีพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกของสังคมในการมีส่วนร่วม ประชาได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกในรูปของการตัดสินใจในการกำหนดชีวิตของตนอย่างเป็นตัวของตัวเอง

อาจารย์พันธ จันทร์สว่าง (2539, หน้า 19) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง ความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอกันเกิดการเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ กล่าวคือ ต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้นและเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้จะต้องมีความตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่มหรือนโยบายของกลุ่มหรือกระทำผ่านองค์กร ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวทำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

แสง รัตนมงคลมาศ (2540, หน้า 10) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมหมายถึง กระบวนการซึ่งประชาชนเข้ามายield ให้ความร่วมมือในขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมของสังคมและประชาชนที่เข้า

ร่วมได้ใช้ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น ความคิด ความรู้ ความสามารถ แรงงานตลอดจนทรัพยากรของตนต่อกิจกรรมนั้น ๆ ในการแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจกำหนดนโยบาย กำหนดเป้าหมายและแผนงาน ดำเนินการในกระบวนการจัดการและร่วมหนุนช่วยทรัพยากรการบริหารและการที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วม มีเหตุผล 3 ประการ คือ มีจุดร่วมในอุดมการณ์เดียวกัน (Common Ideology) มีจุดร่วมในผลประโยชน์ (Common Interest) และมีคติกับตัวบุคคล (Personality)

อแลสแตร์ (Alastair, 1982, p. 18) "ได้ให้คำจำกัดความว่า การมีส่วนร่วมประกอบด้วย 3 มิติ คือ มิติที่หนึ่งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าอะไรควรทำและทำอย่างไร มิติที่สองการมีส่วนร่วมเสียงสะ荡ในการพัฒนา และร่วมลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ และมิติที่สามมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน"

เจริญ กัสระ (2540, หน้า 1) "ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน (People's Participation) หรือการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า หมายถึงความพร้อมและโอกาสที่ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายประชาชนหรือชุมชนยอมรับผิดชอบและกระทำการต่าง ๆ ร่วมกัน และยังได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องที่ที่แตกต่างกันอีก 4 ความหมาย คือ

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การที่กลุ่มประชาชนหรือบุคนการของประชาชนซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นผู้ที่อยู่ในวงนอกรัฐบาล ได้เพิ่มความสามารถในการควบคุมทรัพยากรและสถาบันต่าง ๆ ตามสภาพสังคมที่เป็นอยู่

2. การมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี ในฐานะสมาชิกสังคม และในการมีส่วนร่วมประชาชนได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญาซึ่งแสดงออกในรูปการตัดสินใจในการกำหนดชีวิตของตนเองอย่างเป็นตัวของตัวเอง

3. การมีส่วนร่วมของประชาชน คือ กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ความรู้ และความชำนาญร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

4. การมีส่วนร่วมของประชาชน คือกระบวนการที่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับโอกาสและได้ใช้โอกาสที่ได้รับแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิด แสดงออกซึ่งสิ่งที่เขามี แสดงออกซึ่งสิ่งที่เขาต้องการ แสดงออกซึ่งปัญหาที่กำลังเผชิญและแสดงออกถึงวิธีแก้ปัญหา และลงมือปฏิบัติโดยการช่วยเหลือของหน่วยงานภายนอกน้อยที่สุด

จิตติชัย คงไม้ (2549, หน้า 11) ได้กล่าวว่าการมีส่วนร่วม หมายถึงการกระบวนการที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคน เข้ามาร่วมรับผิดชอบในการตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน การประเมินผล เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

ปิยะศักดิ์ อภิเดชรัตน์ (2550, หน้า 9) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนหรือองค์กร ได้ฯ คือ การร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบ เพื่อที่จะดำเนินพัฒนาเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ต้องการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนด

ยศวัดี โพธิไพรัตน์ (2550, หน้า 11) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึงประเทศไทยสังสรรค์ทางสังคมของบุคคลของกลุ่มบุคคล เป็นกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวกับบุคคลประสงค์ทางสังคม การจัดสรรทรัพยากร โดยสมัครใจ และลงมือปฏิบัติการตามทางที่ได้ตัดสินใจ อีกทั้งสามารถควบคุมการดำเนินการทางสังคมและการจัดการควบคุมการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานสามิคกษาทางสังคม

สุภากรณ์ หรั่งหาด (2551, หน้า 10) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึงกระบวนการที่ประชาชนได้รับโอกาสและได้ใช้โอกาส มีการกระทำในลักษณะการทำงานร่วมกัน มีความต้องการร่วมกัน ทั้งทางด้านการดำเนินงานในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรม การร่วมกันรับผลประโยชน์ และการติดตามประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นบทบาทสำคัญของการพัฒนาชุมชน ส่งผลให้การดำเนินงานหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานหรือโครงการให้เกิดประสิทธิผล

กรมการศาสนา (2540, หน้า 22) กล่าวถึง มาตรา 79 ที่บัญญัติไว้ว่า “รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้าง บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดจนควบคุมและกำจัดภาระมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม ศาสนาและคุณภาพชีวิตของประชาชน

ปาริชาติ วัลย์เสถียร และคณะ (2541, หน้า 148) ได้กล่าวว่าประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะของการเสียสละแรงงาน บริจาคเงิน วัสดุสิ่งของบำรุงรักษาสาธารณประโยชน์ ร่วมประชุม ร่วมออกเงิน ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นผู้นำ ร่วมสัมภาษณ์ ร่วมชักชวน ร่วมบริโภค ร่วมเป็นผู้เริ่ม ร่วมเป็นผู้ใช้แรงงาน ร่วมเป็นลูกจ้าง ร่วมเป็นสมาชิก เป็นต้น

ประภาพร ศรีสถิตธรรม (2543, หน้า 16) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเป็นการเข้าร่วมอย่างแข็งขันของประชาชน ในการดำเนินการตัดสินใจในทุกระดับ และทุกรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และโดยเฉพาะในบริบท

ของกระบวนการวางแผนที่มีการกำหนดครุปแบบ แนวคิดการมีส่วนร่วมสัมพันธ์กับการเข้าร่วมของมวลชนอย่างกว้างขวางในการเลือก การบริหาร และการประเมินผลของแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่จะนำมาซึ่งการยกระดับรายได้ และการจ้างงานและความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังได้กล่าวอีกว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนทำให้ประชาชนมีอิทธิพลในการตัดสินใจนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดสรรง และการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรเพื่อการผลิต เพิ่มโอกาสด้านสังคมเศรษฐกิจ

ไฟสุดา ตรีเดช (2546, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึงกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนาในลักษณะของการเข้าร่วมการจัดการ ตั้งแต่การเข้าร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผลในรูปของชุมชนที่ได้รับผลประโยชน์หรือผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนา

จากความหมายของการมีส่วนร่วมดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมหมายถึง กระบวนการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิด ร่วมตัดสินใจวางแผน ร่วมการปฏิบัติและตรวจสอบในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเช่น ทรัพยากรดิน น้ำเพื่อให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในนานาทรรศนะ ดังนี้

สุธาวัลย์ เสนียรไทย (2543, หน้า 12) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นรากฐานสำคัญในกระบวนการตัดสินใจด้านการพัฒนา และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี ผ่านกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของประชาสังคมที่เป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดกระบวนการตัดสินใจที่เหมาะสม ทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติที่ดีซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด

วันชัย วัฒนศัพท์ (2544, หน้า 7-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมไว้ 8 ประการ คือ

1. เพิ่มคุณภาพของการตัดสินใจ ป้องครั้งที่กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ก่อให้เกิดการพิจารณาทางเลือกใหม่แทนวิธีการที่ได้เคยใช้กันมาในอดีต สามารถมั่นคงมีข้อมูลที่สำคัญซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างในการที่จะนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจ ก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างโครงการที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ

2. การลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา การมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถเกิดผลในการยอมรับอย่างสูงต่อการตัดสินใจ โดยกลุ่มซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียในการตัดสินใจนั้น ๆ ในกรณีจะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างการนำไปปฏิบัติ ทำให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย

3. การสร้างคุณภาพดี การมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถที่จะสร้างข้อตกลงที่มั่นคง และยืนยาว

4. การเพิ่มความจ่ายต่อการนำไปปฏิบัติ การมีส่วนร่วมทำให้คนเรามีความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ การตัดสินใจ และเมื่อได้ร่วมตัดสินใจแล้วย่อมต้องการที่จะเห็นสิ่งนั้นนำไปปฏิบัติ ได้ กลุ่มปัจเจกชนอาจจะรู้สึกกระตือรือร้นในการที่จะช่วยให้เกิดผลในการปฏิบัติ

5. การหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าในกรณีที่ร้ายแรงที่สุด กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนก่อให้เกิดโอกาสที่คู่กรณีจะแสดงความต้องการของกลุ่ม สามารถลดการเผชิญหน้าอย่างรุนแรงที่อาจเป็นไปได้

6. การดำเนินไว้ซึ่งความน่าเชื่อถือและความชอบธรรม วิถีทางที่จะนำไปสู่ความชอบธรรมและการดำเนินอย่างของความชอบธรรม คือจะต้องใช้กระบวนการที่มีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือต่อสาธารณะ ซึ่งทำให้สาธารณะมีส่วนร่วม

7. การคาดคะเนความห่วงกังวลของประชาชนและค่านิยมของสาธารณะ

8. การพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ของสาธารณะ สิ่งสำคัญของการมีส่วนร่วม คือการให้การศึกษาต่อสาธารณะที่ดีขึ้น และการมีส่วนร่วมของประชาชนยังเป็นเวทีการฝึกที่มีประสิทธิภาพของผู้นำห้องถีน

จากความสำคัญของการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมเป็นหัวใจของการพัฒนา การมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริงจะต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการกระบวนการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา จัดทำดับความสำคัญของปัญหา มีการวางแผนและการปฏิบัติในการแก้ปัญหา การดำเนินงานตามแผน และขั้นสุดท้ายคือการตรวจสอบ ดังนั้นการมีส่วนร่วมจึงมีความสำคัญที่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีความเป็นอยู่ในระดับที่ได้รับความจำเป็นขั้นพื้นฐาน รูปแบบการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด สามารถทำได้ใน 5 รูปแบบ ดังนี้ (สุกากรณ์ หรั่งหาด, 2551, หน้า 14)

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้ ประชาชนในพื้นที่ โครงการ และผู้ที่จะได้รับผลกระทบจะต้องได้รับแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้การได้รับข่าวสารดังกล่าวต้องได้รับก่อนการตัดสินใจดำเนินโครงการ

2. การปรึกษาหารือ (Public consultation) เป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมในลักษณะของการปรึกษาหารือระหว่างผู้ดำเนินโครงการกับประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตรง ทั้งนี้เพื่อ

เป็นการรับฟังความคิดเห็นและตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากรูปแบบการสร้างความเข้าใจ ก็เกี่ยวกับโครงการให้ประชาชนได้ทราบและรับข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการมีส่วนร่วม

3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่ผู้ดำเนินโครงการกับประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะได้ทำความเข้าใจร่วมกันด้วยเหตุผล ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบนี้สามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 การประชุมในระดับชุมชน (Community Meeting) ซึ่งจัดประชุมในชุมชนที่จะได้รับผลกระทบจากโครงการ โดยผู้ดำเนินการจะส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุม

3.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นทางวิชาการ (Public Hearing) การประชุมลักษณะนี้จำเป็นสำหรับโครงการขนาดใหญ่ที่มีเรื่องของเทคนิค และวิชาการที่เกี่ยวข้อง และต้องเปิดกว้างสำหรับสาธารณะ

4. การร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางปฏิบัติจริง การดำเนินโครงการซึ่งมักดำเนินการในรูปของคณะกรรมการจะต้องมีตัวแทนของประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย

5. การใช้กลไกทางกฎหมาย รูปแบบนี้แม้จะไม่ใช่รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรง แต่เป็นลักษณะของการเรียกร้องสิทธิหรือการใช้สิทธิของประชาชนเมื่อเห็นว่าเกิดความไม่โปร่งใสหรือความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นในการดำเนินโครงการ

องค์การอนามัยโลก (WHO, 1981, pp. 41-49 อ้างถึงใน วนิชฐาน ศรีนนท์, 2544, หน้า 33-34) กล่าวว่า รูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ถือว่าเป็นรูปแบบที่แท้จริงหรือสมบูรณ์ จะต้องประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา จัดอันดับความสำคัญ ตั้งเป้าหมาย กำหนดการใช้ทรัพยากร กำหนดวิธีการติดตามประเมินผล และประการสำคัญ คือการตัดสินใจด้วยตนเอง

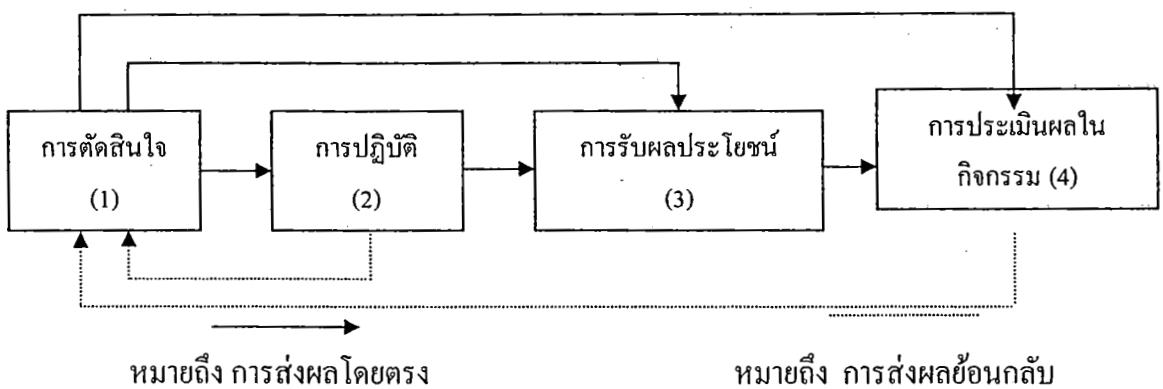
2. การดำเนินกิจกรรม ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการและบริหารการใช้ทรัพยากร มีความรับผิดชอบในการจัดการควบคุมทางการเงินและบริการ

3. การใช้ประโยชน์ ประชาชนจะต้องมีความสามารถในการนำกิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการเพิ่มระดับของการพึ่งพาตนเองและควบคุมสังคม

4. การได้รับประโยชน์ ประชาชนจะต้องได้รับการแจกจ่ายผลประโยชน์จากชุมชนในพื้นฐานที่เท่ากัน ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ส่วนตัวและสังคม

โโคเฮ็น และอัพ霍ฟ (Cohen & Uphoff, 1977 อ้างถึงใน สุเมธ อินทร์พรหม, 2550, หน้า 9) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมโดยทั่วไปในขั้นตอนการตัดสินใจ ไม่ได้มายความว่าจะเป็นการ

ตัดสินใจเพียงอย่างเดียว ยังใช้การตัดสินใจควบคู่ไปกับขั้นตอนการปฏิบัติการด้วย การตัดสินใจยังเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องของผลประโยชน์ และการประเมินผลในกิจกรรมการพัฒนาด้วย จะเห็นว่าการตัดสินใจนั้นเกี่ยวข้องเกือบโดยตรงกับการปฏิบัติ แต่ก็เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และการประเมินผลด้วย โดยที่ผลประโยชน์นั้นเป็นผลมาจากการขั้นตอนการตัดสินใจแล้วทั้งสิ้น นอกจากนี้ก็จะมีผลกระทบทั้งจากการประเมินผลและการปฏิบัติการกลับไปสู่การตัดสินใจอีกด้วย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การประเมินผลและการปฏิบัติการกลับไปสู่การตัดสินใจ

แนวคิดของ โคเฮน และอัพ霍ฟ (Cohen & Uphoff) นี้จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วม มี 4 ขั้นตอน คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทุกขั้นตอนมีความสัมพันธ์ โดยมุ่งให้ประชาชนเป็นผู้คิดค้นปัญหา เป็นผู้มีบทบาทในทุก ๆ เรื่อง ไม่ใช่ว่ากำหนดให้ประชาชนปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทุกอย่างต้องเป็นเรื่องของประชาชนที่จะคิด ซึ่งแนวคิดนี้มีกรอบพื้นฐานมาวิเคราะห์การมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ การเริ่มตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจ และการตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริการ และการประสานขอความร่วมมือ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ทางวัตถุ ผลประโยชน์ทางด้านสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เป็นการควบคุณ ตรวจสอบการดำเนินกิจกรรม ทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วม

จากแนวคิดในเรื่องรูปแบบของการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้นซึ่งผู้รู้และนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงนั้น ผู้จัดฯได้นำมาสรุปเพื่อให้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดิน ในการบริหารจัดการเพื่อปรับปรุงคุณภาพและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชนรวมถึงการตัดสินใจให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพของชุมชนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ถูกต้องตรงกับความต้องการ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ทรัพยากรดิน ในชุมชนรวมถึงการปรับปรุงคุณภาพและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการตัดสินใจให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพของชุมชนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ถูกต้องตรงกับความต้องการ

3. การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรดินของการวางแผนและการปฏิบัติทุกขั้นตอน

แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรดิน

ความหมายของดิน

ศศินา ภารा (2550, หน้า 25) ได้กล่าวว่าถึงดินว่า ดินมีความหมายแบ่งตามการใช้ประโยชน์ได้เป็น 2 ประเภทคือ กือ ดิน (Soil) และที่ดิน (Land) ซึ่ง ดิน หมายถึง เทหัวตุ ธรรมชาติที่ปกคลุมผิวโลก เกิดจากการแปรสภาพหรือถลายตัวของหินแร่ธาตุ และอินทรีย์ตุพสม คลุกเคล้ากันตามธรรมชาติรวมกันเป็นชั้นบาง ๆ เมื่อมีน้ำและอากาศที่เหมาะสมก็จะทำให้พืชเจริญเติบโตและยังชีพอยู่ได้ จะเห็นได้ว่าดินเป็นสื่อกลางเชื่อมโยงระหว่างสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตในระบบธรรมชาติ ใช้ประโยชน์ในการผลิตพืชผลทางการเกษตรและป้าไม้ สำหรับคำว่า ที่ดิน โดยทั่วไปหมายถึง ผืนแผ่นดินที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น เป็นที่ตั้งของบ้านเรือน เมือง โรงงานอุตสาหกรรมและทิวทัศน์ธรรมชาติอันสวยงามเป็นต้น ซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ในการผลิตทางการเกษตร จะเห็นได้ว่าดินมีความมั่นคงมาก เพราะดินซึ่งประกอบไปด้วยอินทรีย์ตุพสมและแร่ธาตุต่าง ๆ นั้นง่ายต่อการถูกชะล้างหรือเข้ากร่อนด้วยน้ำและลม การอนุรักษ์จึงเน้นหนักไปในเรื่องของดินเป็นส่วนใหญ่

ความสำคัญของทรัพยากรดิน

ดินมีประโยชน์มากมายมหาศาลต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ คือ

- ใช้ในการเกษตรกรรม ดินเป็นต้นกำเนิดของการเกษตรกรรม เป็นแหล่งผลิตอาหารของมนุษย์ อาหารที่มนุษย์ทราบ โภคทุกวันนี้มาจากการเกษตรกรรมถึง 90 %

2. ใช้ในการเดี่ยงสัตว์ พืชและหญ้าที่ขึ้นอยู่บุกคืนเป็นแหล่งอาหารสัตว์ ตลอดจนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด เช่น งู หนู แมลง นา กฯ

3. เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย พื้นดินเป็นแหล่งที่ตั้งของเมือง บ้านเรือน ทำให้เกิดวัฒนธรรม และอารยธรรมของชุมชนต่าง ๆ มากมาย

4. เป็นแหล่งกักเก็บน้ำ ถ้ามีน้ำซึ่งอยู่ในรูปของความชื้นในดินมีอยู่มาก ๆ ก็จะกลายเป็นน้ำซึ่งอยู่ในดิน คือน้ำใต้ดิน น้ำเหล่านี้จะค่อย ๆ ซึมลงที่ต่ำ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ทำให้เรามีน้ำใช้ตลอดไป

ประโยชน์ของดิน

ดินมีประโยชน์มากหมายมาศต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ คือ

1. ประโยชน์ต่อการเกษตรกรรม เพราะดินเป็นต้นกำเนิดของการเกษตรกรรมเป็นแหล่งผลิตอาหารของมนุษย์ ในดินจะมีอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารรวมทั้งน้ำที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช อาหารที่คนเราบริโภคในทุกวันนี้มาจากการเกษตรกรรมถึง 90%

2. การเลี้ยงสัตว์ ดินเป็นแหล่งอาหารสัตว์ทั้งพวงพืชและหญ้าที่ขึ้นอยู่ ตลอดจนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด เช่น งู แมลง นา กฯ

3. เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แผ่นดินเป็นที่ตั้งของเมือง บ้านเรือน ทำให้เกิดวัฒนธรรมและอารยธรรมของชุมชนต่าง ๆ มากมาย

4. เป็นแหล่งเก็บกักน้ำ เนื่อดินจะมีส่วนประกอบสำคัญ ๆ คือ ส่วนที่เป็นของแข็ง ได้แก่ กรวด ทราย ตะกอน และส่วนที่เป็นของเหลว คือ น้ำซึ่งอยู่ในรูปของความชื้นในดินซึ่งถ้ามีอยู่มาก ๆ ก็จะกลายเป็นน้ำซึ่งอยู่คือน้ำใต้ดิน น้ำเหล่านี้จะค่อย ๆ ซึมลงที่ต่ำ เช่น แม่น้ำ ลำคลองทำให้เรามีน้ำใช้ได้ตลอดไป

วิชัย เทียนน้อย (ม.ป.ป., หน้า 47-48) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของดินมีหมายมาศต่อมนุษย์และพืช พอจะสรุปได้ 2 ด้าน ดังนี้

1. ประโยชน์ของดินที่มีต่อมนุษย์

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์จะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยา รักษาโรค และที่อยู่อาศัย ปัจจัยเหล่านี้ต่างก็ได้มาจากดินทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1.1 อาหาร ดินเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญที่สุด มนุษย์เรารู้จักการเพาะปลูกพืช และเดี่ยงสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหารมาเป็นเวลานาน พืชและสัตว์ที่ใช้เป็นอาหารของมนุษย์ต้องอาศัยดินในการยังชีพและการเจริญเติบโต อาหารที่คนเราบริโภคทุกวันนี้มาจากการเกษตรกรรมถึง 90 %

1.2 เครื่องนุ่งห่ม เครื่องนุ่งห่มส่วนใหญ่ทำมาจากพืชและมีบางส่วนที่ได้มาจากสัตว์ พืชและสัตว์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ทำเครื่องนุ่งห่มต่างต้องอาศัยดิน ดินจึงมีอิทธิพลในด้านนี้โดยทางอ้อม

**สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131**

23

1.3 ที่อยู่อาศัย บ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ใช้วัสดุที่ได้มาจากพืชและมีบางส่วนที่ใช้วัสดุอื่นที่ไม่ใช่พืช เช่น เหล็กและอิฐ ซึ่งวัสดุต่าง ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่ได้มาจากดินทึ่งสื้น นอกจากนี้บ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างที่มีนุ่ย์อาศัยอยู่ต้องอาศัยดินเป็นที่ตั้งอยู่ ดินจึงมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. ประโยชน์ของดินที่มีต่อพืช

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าดินเป็นตัวกลางในการเจริญเติบโตของพืช ดินและพืชมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันอย่างหนึ่ง การเจริญเติบโตของพืชอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ดินเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช ดังนี้

2.1 ดินทำหน้าที่เป็นที่คืนให้营养ของพืช รากพืชที่ฟังดีก็ลงไประบินจะช่วยยึดลำต้นให้อยู่ในลักษณะที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช

2.2 ดินช่วยเก็บกักน้ำ ภายในดินมีช่องว่างต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่เก็บน้ำไว้พืชสามารถดูดไปใช้ได้โดยทางราก

2.3 ดินช่วยเก็บกักอากาศ อากาศจะถูกเก็บกับไว้ในดิน โดยอยู่ต่ำช่องว่างของดิน พืชสามารถดูดอากาศเหล่านี้ไปใช้เพื่อการเจริญเติบโตได้

2.4 ดินเป็นแหล่งธาตุอาหารของพืช ธาตุอาหารที่จำเป็นต่อพืชชั้นสูงในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่ได้มาจากดินซึ่งธาตุอาหารเหล่านี้พืชมีความต้องการมากน้อยแตกต่างกัน ถ้าพืชขาดธาตุใดธาตุหนึ่งจะทำให้การเจริญเติบโตไม่ดี ดินจึงเป็นแหล่งธาตุอาหารที่สำคัญ

สาเหตุและผลกระทบของทรัพยากรดิน

ดินส่วนใหญ่ถูกทำลายให้สูญเสียความอุดมสมบูรณ์หรือตัวเนื้อดินไป เนื่องจาก การกระทำของมนุษย์และการสูญเสียตามธรรมชาติ ทำให้เราไม่สามารถใช้ประโยชน์จากดินได้อายุ่ เต็มประสิทธิภาพ การสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของดินเกิดจาก

1. การกัดเซาะดิน อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1.1 การกัดเซาะโดยธรรมชาติ หมายถึง การกัดเซาะซึ่งเกิดขึ้นตามธรรมชาติ โดยการกระทำของน้ำ ลม แรงดึงดูดของโลก และน้ำแข็ง เช่นการชะล้าง แผ่นดินถล่ม การไหลของสาร น้ำ คลื่น เป็นต้น

1.2 การกัดเซาะที่มีตัวเร่ง หมายถึง การกัดเซาะที่มนุษย์หรือสัตว์เลี้ยงเข้ามาช่วยเร่งให้มีการพังทลายเพิ่มขึ้นจากธรรมชาติที่เกิดขึ้นเป็นประจำอยู่แล้ว เช่น การตัดต้นไม้ทำลายป่า การทำเกษตรปลูกอย่างขาดหลักวิชา ทำให้ดินไม่มีสิ่งปกคลุม จึงทำให้น้ำ ลม ซึ่งเป็นตัวการกัดเซาะที่สำคัญพัดพาอนุภาคดินสูญหายไป

๖๓๑.๔
๑๘๓๖๗

297681

2. การเพาะปลูกและเตรียมดินอย่างไม่ถูกวิธี จะก่อให้เกิดความเสียหายกับดินได้มาก เช่น การปลูกพืชบางชนิดจะทำให้ดินเสื่อมเร็ว การเผาป่าไม้หรือตอข้าวในนา จะทำให้ชีวมีสติในดินเสื่อม สายเกิดผลเสียกับดินมาก

การอนุรักษ์ทรัพยากรดิน

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพังทลายหรือการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของหน้าดินนั้น จะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ติดตามมา เช่น ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ทำให้เกณฑ์ต้องซื้อปุ๋ยเคมีมาบำรุงดินเสียค่าใช้จ่ายมาก ตากองดินที่ถูกชะล้างทำให้แม่น้ำและปากแม่น้ำตื้นเขิน ต้องขุดคลอกใช้เงินเป็นจำนวนมาก เราจึงควรป้องกันไม่ให้ดินพังทลายหรือเสื่อมโทรม ซึ่งสามารถทำได้โดยการอนุรักษ์ดิน ดังนี้

1. การใช้ดินอย่างถูกต้องเหมาะสม การปลูกพืชควรคำนึงถึงชนิดของพืชที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของดิน การปลูกพืชและการไถพรวนตามแนวระดับเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

2. การปรับปรุงบำรุงดิน การเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน เช่น การใส่ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยคลอก การปลูกพืชตระกูลตัว การใส่ปุ๋นขาวในดินที่เป็นกรด การเก็บไขพื้นที่ดินเพื่อศักดิ์ด้วยการระบายน้ำเข้าที่ดิน เป็นต้น

3. การป้องกันการเสื่อมโทรมของดิน ได้แก่ การปลูกพืชคุณดิน การปลูกพืชหมุนเวียน การปลูกพืชบังลง การไถพรวนตามแนวระดับ การทำคันดินป้องกันการไหลชะล้างหน้าดิน รวมทั้งการไม่เผาป่าหรือการทำไร่เลื่อนลอย

4. การให้ความชุ่มชื้นแก่ดิน การระบายน้ำในดินที่มีน้ำขังออก การจัดส่งน้ำเข้าสู่ที่ดิน และการใช้วัสดุ เช่น หญ้าหรือฟางคลุมหน้าดินจะช่วยให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์

ชนิดของดิน

อนุภาคของดินจะรวมตัวกันเข้าหากันเป็นเม็ดดิน อนุภาคเหล่านี้จะมีขนาดไม่เท่ากัน ขนาดเล็กที่สุดคืออนุภาคดินเหนียว อนุภาคขนาดกลางเรียกวอนุภาคทรายเป็น อนุภาคขนาดใหญ่เรียกว่าอนุภาคทรายเนื้อดิน จะมีอนุภาคทั้ง 3 กลุ่มนี้ผสมกันอยู่ในสัดส่วนที่ไม่เท่ากันทำให้เกิดลักษณะของดิน 3 ชนิดใหญ่ ๆ คือ ดินเหนียว ดินทราย และดินร่วน

1. ดินเหนียว เป็นดินที่เมื่อเปียกแล้วมีความยืดหยุ่น อาจบีบเป็นก้อนหรือคลึงเป็นเส้นยาวได้เหนียวเหนอะหนะติดมือ เป็นดินที่มีการระบายน้ำและอากาศไม่ดี มีความสามารถในการอุ้มน้ำได้ดี มีความสามารถในการจับยึดและแตกเปลี่ยนชาต้อหารพืชได้สูง หรือค่อนข้างสูง เป็นดินที่มีก้อนเนื้อละเอียด เพราะมีปริมาณอนุภาคดินเหนียวอยู่มาก เหนอะที่จะใช้ทำงานปลูกข้าวเพาะเก็บน้ำได้นาน

2. ดินทรราย เป็นดินที่มีการระบายน้ำและอากาศดีมาก มีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เพราะความสามารถในการจับยึดธาตุอาหารพืชมีน้อย พืชชั้นบนดินทรรายจึงมักขาดทิ้งอาหารและน้ำเป็นดินที่มีเนื้อดินรายเพราะมีปริมาณอนุภาคทรามาก

3. ดินร่วน เป็นดินที่มีเนื้อดินค่อนข้างละเอียดผุ่มเมื่อยัดหุ่นได้บ้าง มีการระบายน้ำได้ดี ปานกลาง จัดเป็นเนื้อดินที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกในธรรมชาติมักไม่ค่อยพบ แต่จะพบดินที่มีเนื้อดินใกล้เคียงกันมากกว่าสีของดินจะทำให้เราทราบถึงความอุดมสมบูรณ์บริณาลอนหรือยัตถุที่ประปนอยู่และประสบการณ์เป็นชิวมัตในดิน ทำให้สีของดินต่างกันถ้ามีชิวมัตสนับสนุนสีจะแจ้งลงมีความอุดมสมบูรณ์น้อย

ลักษณะโครงสร้างที่ดีของดิน ได้แก่ สภาพที่เม็ดดินเกาะกันเป็นก้อนเล็ก ๆ อยู่ร่วมกันอย่างหลวม ๆ ตลอดชั้นของหน้าดิน

ปัญหาทรัพยากรดิน

ดินส่วนใหญ่ถูกทำลายให้สูญเสียความอุดมสมบูรณ์ หรือตัวเนื้อดินไปเนื่องจาก การกระทำของมนุษย์ และการสูญเสียตามธรรมชาติทำให้เราไม่อาจใช้ประโยชน์จากดินได้อาย่างเดิม ประสิทธิภาพ การสูญเสียดินเกิดได้จาก

1. การกัดเซาะและพังทลายโดยน้ำ น้ำจำนวนมากที่กระแทบผิวดิน โดยตรงจะกัดเซาะผิวดิน ให้หลุดลอยไปตามน้ำ การสูญเสียบริเวณผิวดินจะเป็นพื้นที่กว้าง หรือถูกกัดเซาะเป็นร่องเล็ก ๆ กึ่งอยู่กับความแรง และบริเวณของน้ำที่ไหลบ่าลงมาก

2. การตัดไม้ทำลายป่า การเผาป่า ถางป่าทำให้หน้าดินเปิด และถูกชะล้างได้ง่ายโดยน้ำ และลมเมื่อฝนตกลงมา น้ำก็จะล้างเอาหน้าดินที่อุดมสมบูรณ์ไปกับน้ำ ทำให้ดินมีคุณภาพเสื่อมลง

3. การเพาะปลูกและเตรียมดินอย่างไม่ถูกวิธี การเตรียมที่ดินทำการเพาะปลูกนั้นถ้าไม่ถูกวิธีจะก่อความเสียหายกับดิน ได้มากตัวอย่างเช่น การไถพรวนขณะดินแห้งทำให้หน้าดินที่สมบูรณ์หลุดลอยไปกับลมได้ หรือการปลูกพืชบางชนิดจะทำให้ดินเสื่อมเร็ว การเผาป่าไม้ หรือตอข้าวในนา จะทำให้ชิวมัตในดินเสื่อมสภาพเกิดผลเสียกับดินมาก

“ดินที่เป็นกรด เกษตรกรแก้ไขได้โดยการใช้ปูนขาวหัว่าน และไถพรวนให้เข้ากับดิน”

การอนุรักษ์ดิน

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพังทลายหรือการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของหน้าดินนั้น จะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ติดตามมา เช่น ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ทำให้เกษตรกรต้องซื้อปุ๋ยเคมีมาบำรุงดิน เสียค่าใช้จ่ายมาก ผลกระทบดินที่ถูกชะล้างทำให้แม่น้ำและปากแม่น้ำดื่นเขิน ต้องบุคคลอกใช้เงินเป็นจำนวนมาก เราจึงควรป้องกันไม่ให้ดินพังทลายหรือเสื่อมโทรมซึ่งสามารถกระทำได้ด้วย การอนุรักษ์ดิน

1. การใช้ที่ดินอย่างถูกต้องเหมาะสม การปลูกพืชควรต้องคำนึงถึงชนิดของพืชที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของดิน การปลูกพืชและการไถพรวนตามแนวระดับเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของหน้าดิน นอกจากนี้ควรจะส่วนรักษาที่ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ไว้ใช้ในกิจการอื่น ๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย เพราะที่ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์และเหมาะสมในการเพาะปลูกมีอยู่จำนวนน้อย

2. การปรับปรุงบำรุงดิน การเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน เช่น การใส่ปูบีชสด ปูบีโคก การปลูกพืชตระกูลถั่ว การใส่ปุ๋นขาวในดินที่เป็นกรด การแก้ไขพื้นที่ดินเค็มด้วยการระบายน้ำเข้าที่ดิน เป็นต้น

3. การป้องกันการเสื่อมโทรมของดิน ได้แก่ การปลูกพืชคลุมดิน การปลูกพืชหมุนเวียน การปลูกพืชบังลง การไถพรวนตามแนวระดับ การทำคันดินป้องกันการไหลชะล้างหน้าดิน รวมทั้ง การไม่เผาป่าหรือการทำไร่เดือนลาย

4. การให้ความชุ่มชื้นแก่ดิน การระบายน้ำในดินที่มีน้ำขังออก การจัดส่งน้ำเข้าสู่ที่ดิน และการใช้วัสดุ เช่น หญ้าหรือฟางคลุมหน้าดินจะช่วยให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์

การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินอย่างขาดความระมัดระวังหรือไม่ถูกหลักวิชาการ ทำให้ดินเกิดความเสื่อมโทรม แต่ก็สามารถบำรุงรักษาแก้ไข ลดความเป็นพิษของดินได้ ดินแต่ละแห่งย่อมต้องการการบำรุงรักษาได้วิธีที่แตกต่างกันในด้านความหมายเดียว การอนุรักษ์ดินหมายถึงการใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่าง恰สมควรและถูกต้องตามวิธีการเกษตรสมัยใหม่ การอนุรักษ์ดินมีหลักการ โดยทั่วไป ดังนี้ (ราตรี ภารा, 2540, หน้า 56-57)

1. การใช้ที่ดินอย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. ปกคลุมดินเพื่อป้องกันการเกิดกษัยการของดิน
3. การทำให้น้ำที่ไหลบ่าและกระแสลมที่พัดบนผิวดินซึ่งกัน
4. การระบายน้ำที่ไหลบ่าไปบังที่ปลอกภัย
5. ลดหรือป้องกันการสูญเสียเพื่อการขาดแคลนน้ำ

จากแนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรดิน จะเห็นได้ว่าดินมีความสำคัญต่อมนุษย์มาก เช่น ใช้เป็นที่อยู่อาศัย เป็นแหล่งเพาะปลูก เสียงสัตว์ เป็นต้น และถึงแม้ว่าทรัพยากรดินสามารถสร้างทดแทนขึ้นมาใหม่ได้แต่ต้องอาศัยเวลา ดังนั้นการใช้ทรัพยากรดินอย่างไม่ระวังย่อมก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากmany ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรดินดังกล่าวข้างต้นไปใช้ในการออกแบบเป็นแบบสอนตามในการวิจัยนี้

การจัดการทรัพยากรดิน

ดินเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความผูกพันต่อวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์มาก มนุษย์ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอยู่บนพื้นดิน จึงทำให้ดินเกิดการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติขึ้นมาโดยตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพียงแต่จะแตกต่างกันในเรื่องอัตราความเข้มข้นเท่านั้น เช่น การตากถางป่าเพื่อนำพื้นที่มาทำการเพาะปลูกตามไล่เชาที่ลาดเอียง การไถพรวนดินที่ผิดวิธี การทำลายพืชพรรณพื้นเมือง แล้วนำพืชชนิดใหม่เข้ามาปลูกและการนำปุ๋ยเคมีมาปูรังะดินที่ขาดหลักวิชาการ เป็นต้น วิธีดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อกุญภาพของดินมาก

การดำเนินการจัดการทรัพยากรดินเพื่อให้ดินคงไว้ซึ่งความอุดมสมบูรณ์จึงถือว่าเป็นการจัดการดินที่สำคัญ ซึ่งมีวิธีการที่สมควรกระทำอย่างยึดงั้น (วิชัย เทียนน้อย, ม.ป.ป., หน้า 59-65)

1. การปลูกพืชตามแนวระดับชั้นความสูง (Contour Cultivation) คือ การไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับเส้นชั้นความสูง

2. การปลูกพืชลับแคร (Strip Cropping) เป็นวิธีการปลูกพืชต่างชนิดลงบนพื้นที่แปลงเดียวกัน โดยทำเป็นแปลงขนาดเล็กของแนวระดับความลาดเอียงของพื้นที่

3. การปลูกพืชแบบขั้นบันได (Terracing) เป็นวิธีการเพาะปลูกพืชที่นิยมนำมาใช้กันอย่างกว้างขวางในแถบภูเขา เพื่อช่วยรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินไว้ กันดินที่สร้างขึ้นมาแน่นอาจจะสร้างขึ้นเองก็ได้ แต่ถ้าหากพื้นที่มีความลาดเอียงมากอัตราการไหลของน้ำมากจะแรง กันดินที่สร้างขึ้นจะต้องทำอย่างถาวร ในบางแห่งอาจจะใช้ก้อนหินมาเรียงเป็นแนวหรือใช้ปูนซิเมนต์มาเป็นกำแพง

4. การใส่ปุ๋ย นับว่าเป็นการบูรณะดินที่เสื่อมลงให้เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน เหมือนเดิม หรือเป็นกระบวนการที่จะคงไว้หรือเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินให้มากยิ่งขึ้น ปุ๋ยที่นำมาเพิ่มเติมลงในดินมีทั้ง ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยพืชสด

5. การปลูกพืชหมุนเวียน (Crop Rotation) เป็นวิธีการจัดการดินที่สำคัญมาก การปลูกพืชอย่างเดียวซ้ำๆ กันในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งจะทำให้ดินค่อยๆ หมดความอุดมสมบูรณ์ไปในที่สุด

6. การปลูกพืชคุณดิน เป็นการป้องกันมิให้เกิดการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของดินจะกระทำได้โดยการปลูกพืชคุณดินไว้ พืชที่เหมาะสมในการนำมาปลูกเพื่อคุณดิน คือ วัชพืชนานาชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือหญ้า ซึ่งจะสามารถนำมาใช้เพื่อการเลี้ยงสัตว์ได้อีกด้วย

7. การปล่อยชาพืชช่วยคุณดิน เป็นวิธีการนำส่วนที่เหลือของพืชหลังจากการเก็บเกี่ยวแล้วคุณหน้าดินเอาไว้ก่อนที่คุณการเพาะปลูกครั้งต่อไปจะมาถึง

8. การปลูกพืชกำบังลม เป็นการปลูกแนวต้นไม้ ไม้พุ่ม หรือพืชบางชนิดเพื่อลดความเร็วของลมที่พัดผ่าน นักจะนิยมกระทำกันตามเขตการเพาะปลูกในสภาพภูมิอากาศแบบแห้งแล้งหรือ

ก็แห้งแล้ว ทั้งนี้เพราลมที่พัดกราดไปตามผิวดินจะทำให้ดินเกิดกษัยการขึ้นอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง

9. การปรับปรุงวิธีการไถพรวนดิน การไถพรวนดินจะทำให้ดินร่วนซุย คลายด้วยจากการจับตัวกันแน่น และวัชพืชที่คุณดินจะถูกทำลายไป จึงเปิดโอกาสให้ดินเกิดกษัยการได้ง่าย

10. การปรับปรุงระบบการชลประทาน การชลประทานจะเป็นวิธีการช่วยบำรุงดินที่สำคัญกล่าวคือ 1. จะช่วยลดความรุนแรงของน้ำไหลและการเกิดน้ำท่วม ซึ่งน้ำท่วมแต่ละครั้งจะทำให้ดินถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก 2. ช่วยผันน้ำเพื่อส่างชำระแต่ราชุดักจากเกลือกรดหรือด่างที่ปรากฏอยู่ในเนื้อดินมากเกินไป เพื่อลดปริมาณแร่ธาตุดังกล่าวให้น้อยลงและสามารถนำดินในบริเวณนั้นมาใช้เพรำปลูกได้ 3. ช่วยป้องกันมิให้ดินขาดน้ำในช่วงฤดูแล้งหรือในช่วงเกิดวิกฤตฝนทึ่งช่วงเป็นเวลาหนา 4. น้ำจะช่วยละลายแร่ธาตุในดิน ซึ่งถ้าหากขาดน้ำแล้วแร่ธาตุเหล่านั้นพังจะไม่สามารถนำมาใช้เพื่อคำรงซีพได้

สำนักงาน เจริญศิลป์ (2543, หน้า 30-32) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการทรัพยากรดินมีหลักการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการใช้ที่ดินมีปัจจัยหลายอย่างเกี่ยวข้องทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของที่ดิน และลักษณะของการใช้ประโยชน์จากที่ดินนั้นและต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของทรัพยากรดิน กับการใช้ประโยชน์ที่ดินทรัพยากรดินที่มีอยู่ ความต้องการใช้ทรัพยากรดินเพื่อการผลิต ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผลกระทบที่มีต่อประชาชนในท้องถิ่นและหน่วยราชการต่าง ๆ ของรัฐ ประสิทธิภาพของการนำเอาระบบที่ดินมาใช้แบบต่าง ๆ แต่ละแบบ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงการรักษาทรัพยากรดินให้คำรงความอุดมสมบูรณ์อยู่ตลอดไป

2. การวางแผนใช้ที่ดินจำเป็นต้องทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมบัติต่าง ๆ ของดิน ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิอากาศ ข้อมูลทางด้านธรณีวิทยา ข้อมูลเหล่านี้อาจได้มาจาก การสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ การสำรวจสภาพเศรษฐกิจของประชาชนในบริเวณนั้น ๆ ทั้งนี้อาจเมื่อได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์เพื่อหาความเหมาะสมของ การใช้ที่ดินในบริเวณนั้น ๆ

3. ในการใช้ทรัพยากรที่ดิน จำเป็นต้องมีการวางแผนในการจัดการที่ดิน เช่น การจัดที่ดินเพื่อเป็นป่าไม้ ต้นน้ำลำธาร อุทyanแห่งชาติ แหล่งสิ่งแวดล้อมพันธุ์สัตว์น้ำ นิคมอุตสาหกรรมที่อยู่อาศัย และศูนย์การค้า ที่พักผ่อนและท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อให้การใช้ที่ดินแต่ละประเภทมีความเข้าใจกันน้อยที่สุด และเป็นการรักษาความสวยงามตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นสมบัติของทุกคน และเพื่อเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติเหล่านั้นให้เป็นสมบัติของชาติในอนาคตด้วย

4. ในการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ไม่ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับในด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว ต้องทราบนักถึงประโยชน์ทางอื่นของทรัพยากรธรรมชาติและต้องพิจารณาถึงการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม เพราะจะนั้นข้อมูลต่าง ๆ จะต้องมาศึกษาอย่างละเอียดและจะต้องรู้ความต้องการเกี่ยวกับการใช้ที่ดินในอนาคตว่ามีแนวโน้มเป็นอย่างไร เพื่อจะได้วางแผนการใช้ที่ดินให้มีความเหมาะสมสมบูรณ์ขึ้น

5. ความมีการคาดคะเนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรดินในอนาคต การพิจารณาเป็นรายภาค จะให้ผลดีที่สุด ทำให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้เป็นการช่วยให้มีการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการใช้ที่ดินถูกต้องมากขึ้น

6. ความมีการศึกษาภาวะเศรษฐกิจของภาคต่าง ๆ โดยคิดถึงต้นทุนและการผลิต เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบต่าง ๆ วิธีการนี้จะช่วยให้มีการตัดสินใจได้่ายั่งขึ้นในการวางแผนนโยบายการใช้ที่ดิน แม้แต่ระดับห้องถันก็สามารถช่วยทำให้มองเห็นชัดเจนว่าการใช้ที่ดินแต่ละแห่งเพื่อ กิจการใด

7. การเลือกใช้ประโยชน์ที่ดินแบบใดจะต้องคำนึงว่าการใช้ประโยชน์นั้น ๆ จะเป็นการนำความเจริญทางเศรษฐกิจมาสู่บริเวณนั้น ๆ หรือไม่ เพราะจะนั้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินแบบใดก็ควรทราบความมุ่งหมายของห้องถันด้วย

8. 在การใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อเป็นแหล่งต้นน้ำสำหรับ เขตส่วนพันธุ์สัตว์ป่า แหล่งเพาะพันธุ์ปลาในน้ำ ไม่อ่างตัวค่าเป็นตัวเงินในทางเศรษฐกิจได้ แต่คุณค่าของสิ่งเหล่านี้มีมากกว่าที่จะประเมินผลในทางเศรษฐกิจ

9. 在การใช้ประโยชน์ทรัพยากร ควรคิดถึงสภาพของสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์ทรัพยากรดินแบบต่าง ๆ จะต้องคำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดกับสิ่งแวดล้อมและควรมีจุดจำกัดที่จะยอมให้สิ่งแวดล้อมเสียหายได้มากน้อยเพียงไร ในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรดินแบบต่าง ๆ

10. 在การใช้ประโยชน์ทรัพยากรดิน สมควรกำหนดขอบเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรดินหลักใหญ่ ๆ ไว้ให้แน่นอน เช่น การใช้ที่ดินเพื่อการเลี้ยงสัตว์ เพื่อการเกษตรกรรมแบบประณีตเพื่อกิจการเหมือนแร่ เพื่อกิจการป่าไม้ เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อน การเปลี่ยนแปลงหรือถอนสภาพการใช้ประโยชน์เหล่านี้หลังจากที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้นจะต้องเปลี่ยนเป็นกรณี ๆ ไป

11. การใช้ประโยชน์ที่ดินจะต้องวางแผนไว้ให้ดีทุน พืชสมควร สามารถเปลี่ยนแปลงได้และการวางแผนการใช้ทรัพยากรที่ดินของชาติควรทำโดยนักวิชาการสาขาต่าง ๆ หลายสาขาที่เกี่ยวข้อง

12. ต้องมีการจำแนกประเภทที่ดินเป็นชั้นแรกที่จะมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อจะเป็นการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินได้ยั่งยืน

จากแนวคิดการจัดการทรัพยากรดินจะเห็นได้ว่าการจัดการทรัพยากรดินเป็นงานที่สำคัญ และต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะใช้ประโยชน์จากดินให้มากที่สุด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดการทรัพยากรดิน

1. การจัดการทรัพยากรดินเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของดินไว้ เช่น การปลูกพืช หมุนเวียน การใส่ปุ๋ย การปรับปรุงระบบชลประทาน ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแห่งพื้นที่นั้น ๆ ให้ดำรงความอุดมสมบูรณ์ตลอดไป

2. การวางแผนการใช้ทรัพยากรดินในการใช้ประโยชน์จะต้องทราบถึงข้อมูลสภาพดินที่จะนำมาใช้ ความเหมาะสมหรือปัจจัยอะไรที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาพภูมิอากาศ สภาพแวดล้อม ข้อมูลทางธรณีวิทยา สภาพเศรษฐกิจเป็นข้อมูลที่ต้องนำมาวิเคราะห์ เพื่อหาความเหมาะสมซึ่งจะต้องมีการวางแผนการใช้ดินบริเวณนั้น ๆ

3. กำหนดการปฏิบัติของการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินอย่างชัดเจน เช่น การจัดการที่ดิน เพื่อเป็นพื้นที่ปลูก ที่อยู่อาศัย พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการเพาะปลูก เพื่อเป็นการรักษาทรัพยากรดินที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ของที่ดินอย่างคุ้มค่ามากที่สุด

4. การตรวจสอบการใช้ทรัพยากรดินที่มีการปลูกพืช การใช้สารเคมี งานทำให้เกิดผลกระแทกกับทรัพยากรดินไม่ให้เกิดการเสียหายเสื่อมโทรม

ในการจัดการทรัพยากรดินนั้นเพื่อทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์และสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผู้วิจัยเห็นแล้วว่าการจัดการทรัพยากรดินดังกล่าวจะต้องมีส่วนร่วมจากเกษตรกรในด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ และด้านการตรวจสอบ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธนะจักร เป็นบำรุง (2540) ศึกษาการมีส่วนร่วมของเกษตรกรต่อการดำเนินการองค์กรธุรกิจชุมชน: ศึกษากรณีกลุ่มแปรรูปข้าวobaiko โภนทราย จังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มแปรรูปข้าวobaiko โภนทราย จังหวัดรอยเอ็ด โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในขั้นตอนการสำรวจหรือปรึกษาหารือเพื่อค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การวางแผนกิจกรรม การตัดสินใจทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในการลงทุน และบริจากทรัพย์สินของ ส่วนขั้นตอนที่อยู่ระดับปานกลาง ได้แก่ การร่วมรับประโยชน์จากการซื้อปุ๋ย-ขายข้าว และการติดตามข่าวความก้าวหน้าของกิจกรรมกลุ่ม

2. ปัจจัยที่ทำให้สมาชิกกลุ่มแปรรูปข้าวได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มฯ ได้แก่ เพศ อายุ การขายและไม่ขายผลผลิตแก่กลุ่ม จำนวนผลผลิตที่เหลือขายแก่กลุ่ม การเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมอื่น การได้รับการฝึกอบรม-ดูงาน ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มทัศนคติต่อการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม และการได้รับข้อมูลข่าวสารกิจกรรมกลุ่ม ขณะที่ปัจจัยในด้านรายได้ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิก

ไพบูลา ตรีเดช (2546) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนบ้านทุ่งสูงมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูงอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่ ได้แก่ เพศ พบร่วมกับเพศชายมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูงมากกว่าเพศหญิง ในกิจกรรมด้านการตัดสินใจ การปฏิบัติการ การรับผลประโยชน์ และการประเมินผล ประชาชนกลุ่มอายุระหว่าง 40-59 ปี มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูงมากกว่ากลุ่มอายุอื่น สถานภาพทางสังคม การเป็นสมาชิกกลุ่มที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และผลประโยชน์โดยรวมที่คาดว่าจะได้รับเป็นปัจจัยหลัก ส่วนปัจจัยที่มีผลน้อยต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน

จิตติชัย คงไม้ (2549) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน (SML): ศึกษากรณีอำเภอป่าสัก จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในภาพรวมมีส่วนร่วมมากอยู่ในระดับ 3.75 และเมื่อเปรียบเทียบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน พบร่วมกับเพศชายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมากกว่าเพศหญิง ขณะเดียวกันพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีอายุต่างกันและประกอบอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นที่น่าสังเกตว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีภูมิการศึกษาต่างกันหรือมีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผลการศึกษาของคณะทำงาน (SML) พบร่วมกับภาระทำงานมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมากในระดับ 3.86 และเมื่อเปรียบเทียบถึงเพศชาย ภูมิการศึกษา อาชีพ และรายได้ของคณะทำงานปรากฏว่า คณะทำงานมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

ยศวดี โพธิ์ไพรัตน (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารพัฒนาห้องถีนของประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาห้องถีนของประชาชน และเปรียบเทียบความ

แตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน t-test และ F-test (One-way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นเป็นรายด้านมากที่สุด คือด้านการมีส่วนร่วมดำเนินงาน รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมการประชุม และด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล โดยในด้านดำเนินงานประชาชนมีส่วนร่วมกับ อบต. สองส่อง คูడะ ป้องกันปัญหาและพัฒนาหมู่บ้าน ในด้านการประชุม ประชาชนมีส่วนร่วมประชุมประชาคมเพื่อทราบปัญหาหรือความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน และในด้านการติดตามและประเมินผล ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานอบต. ในการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่นของประชาชน ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองอ้อ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ระดับความถี่ในการติดต่อองค์กรบริหารส่วนตำบล การเป็นสมาชิกในตำบล และการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองอ้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ปีบศกศดี อภิเดชรัตน์ (2550) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบลบ่อทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลตำบลบ่อทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนก่อนหักค่าใช้จ่าย และการเป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลตำบลบ่อทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA และ Scheffe' ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบลบ่อทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านกายภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านเศรษฐกิจ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาล ตำบลบ่อทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ พนวจ่าประชาชนที่มีการศึกษาและการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลตำบลบ่อทองให้เป็นเมืองน่าอยู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลตำบลบ่อทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ไม่แตกต่างกัน

สุภารณ์ หรั่งหวาน (2551) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชน: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาความแตกต่างในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งดำเนินการในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 395 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งอิ眷 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา เปรียบเทียบความแตกต่าง (*t-test, One-way ANOVA*) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์ รองลงมาคือด้านการร่วมดำเนินการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการตัดสินใจ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน พนวจ่าประชาชนมีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาในการอาศัยอยู่ต่างกัน มีส่วนร่วมในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีการรณรงค์ให้จริงจังมากกว่านี้ รองลงมาคือหากให้เทศบาลช่วยกันปลูกต้นไม้ให้มากขึ้นและควรให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วม ในการจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชนของตนด้วย

ทรงพล ประสารกอก (2551) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลสามปี (พ.ศ. 2548-2550) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแสง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลสามปี (พ.ศ. 2548-2550) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแสง

และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลสามปี (พ.ศ. 2548-2550) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแสง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้แทนครัวเรือนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลหนองแสง จำนวนครัวเรือน 260 ครัวเรือน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาฯ t-test One-way ANOVA และ Scheffe' test ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลสามปี (พ.ศ. 2548-2550) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแสง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามากเป็นลำดับแรก คือ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ในการพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่ หมู่บ้านมีการบริการพื้นฐานและสภาพแวดล้อมที่ดี ส่งเสริมการกีฬา ชุมชนมีความเข้มแข็ง

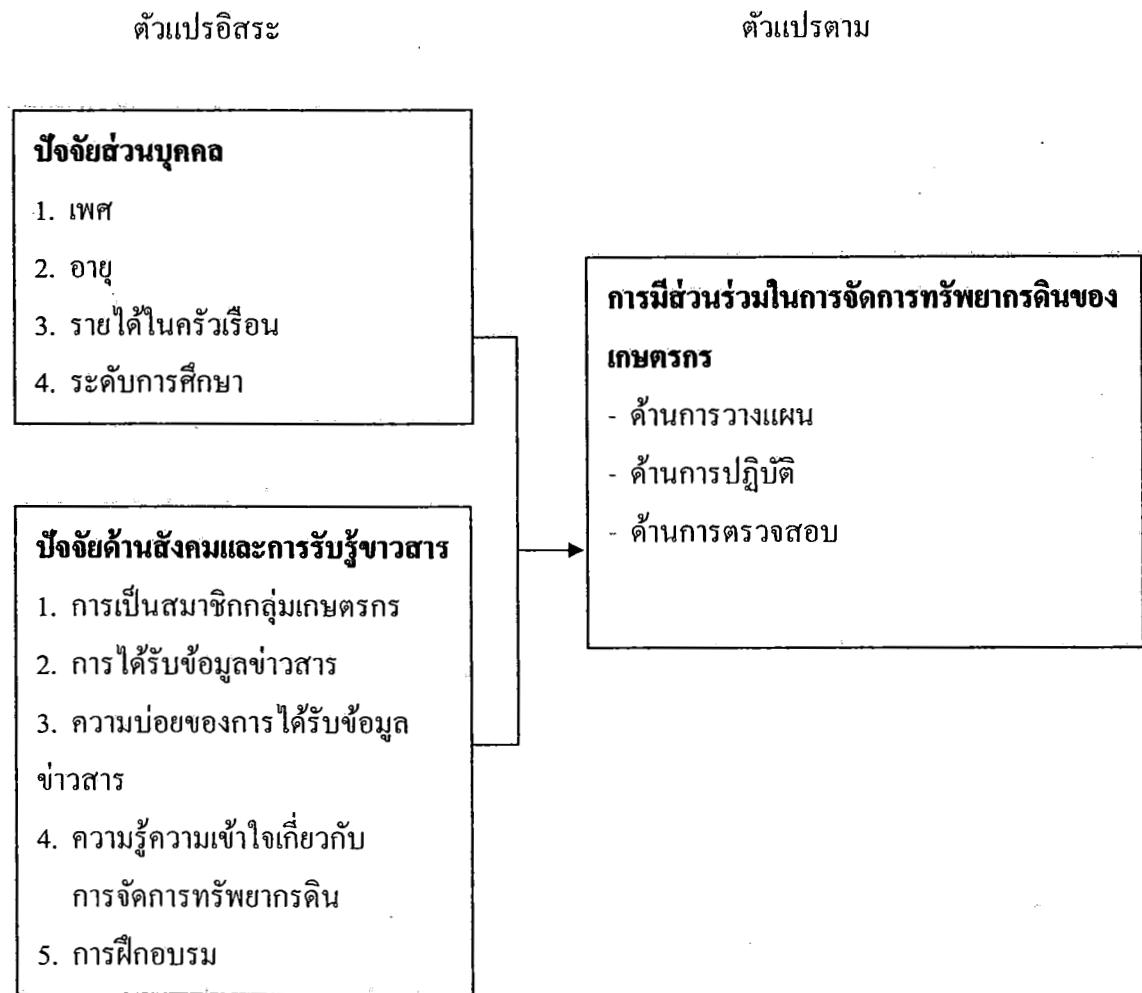
ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลสามปี (พ.ศ. 2548-2550) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแสง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าอายุที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลสามปี (พ.ศ. 2548-2550) แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพของบุคคล ระดับการศึกษา อชีพ และรายได้ต่อเดือน ปัจจัยทางสังคม ประกอบด้วย การรับรู้ข่าวสาร การเป็นสมาชิกของกลุ่ม ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ฯลฯ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาด้านค่าวัครังนี ผู้วัยมุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลราดุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งผู้วัยนี้ได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดของนักวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรดินที่กล่าวมาทั้งหมดในงานวิจัยนี้ และได้นำมาประยุกต์เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ โดยกำหนดเป็นกรอบแนวคิดใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ และด้านการตรวจสอบ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการขัดเก็บข้อมูลจาก

กลุ่มตัวอย่าง โดยมีตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมและการรับรู้ข่าวสาร ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบความคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การมีส่วนร่วมของการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 9 หมู่บ้าน มีเกษตรกรจำนวน 383 คน (ข้อมูลจากการสำรวจของผู้ใหญ่บ้าน แต่ละหมู่บ้านในเดือนเมษายน พ.ศ. 2553)

2. กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสำรวจในข้อ 1.1 โดยการห้ามวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรคำนวณของยามานาเคนะ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และกำหนดให้มีความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมได้เท่ากับ 0.05 (ศรีชัย พงษ์วิชัย, 2545, หน้า 55) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sampling)

N หมายถึง ขนาดประชากร

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

$$n = \frac{383}{1 + (383)(0.05)^2}$$

$$n = 195.65$$

จากการคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 196 คน โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของประชากร ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	รายชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านเนินหิน	30	15
2	บ้านเนินดินแดง	43	22
3	บ้านโปรงเกตุ	45	23
4	บ้านบึงตะภู	50	26
5	บ้านคลองมือไทย	52	27
6	บ้านเขากะดิน	34	17
7	บ้านหนองเดือช่อ	42	22
8	บ้านห้วยชูง	45	23
9	บ้านหนองน้ำขาว	42	21
รวมทั้งสิ้น		383	196

จากนี้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการจัดเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัย ส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมและการรับรู้ข่าวสารกับการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน ของเกษตรกร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรดินเพื่อ การเกษตร
2. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ รอบแนวคิดและสมมติฐานการศึกษา
3. กำหนดนิยามตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

5.1 ผศ.ดร.สัมฤทธิ์ ยสสสก์	คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนรพา
5.2 พ.อ.ดร.สนธิ นวกุล	อาจารย์พิเศษ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนรพา
5.3 นายชัยยุทธ ปีกามพรพรวณ	รองนายกเทศมนตรีตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ (Tryout) กับเกณฑ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในตำบลธาตุทอง จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียรสัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ของครอนบาก (Conbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96

7. ได้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่นนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการวิจัย ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อขออนุมัติในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกณฑ์ใน 9 หมู่บ้านของเทศบาลตำบลชาตุทอง

2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านเพื่อขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามให้กับเกษตรกรในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านและนัดวันเก็บข้อมูล โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในแต่ละหมู่บ้าน ในกรณีที่ยังได้แบบสอบถามไม่ครบตามที่กำหนดก็นำแบบสอบถามไปเจอกใหม่อีกหนึ่งครั้งด้วยตนเอง

3. เมื่อได้ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจะนำมามาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลงข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์
 2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยให้ค่าน้ำหนักของแต่ละข้อแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ให้คะแนนระดับการมีส่วนร่วมเพื่อการวิเคราะห์ ดังนี้

มีส่วนร่วมมากที่สุด	เท่ากับ	5
มีส่วนร่วมมาก	เท่ากับ	4
มีส่วนร่วมปานกลาง	เท่ากับ	3
มีส่วนร่วมน้อย	เท่ากับ	2
มีส่วนร่วมน้อยที่สุด	เท่ากับ	1
ความกว้างของอันตรากาศชั้น	=	<u>ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด - ข้อมูลที่มีค่าต่ำที่สุด</u>
		<u>จำนวนชั้น</u>
	=	<u>5-1</u>
		<u>5</u>
	=	0.80

เกณฑ์การเผยแพร่ผลการมีส่วนร่วมหลังการวิเคราะห์ ดังนี้

4.21-5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.41-4.20	หมายถึง	ระดับมาก
2.61-3.40	หมายถึง	ในระดับปานกลาง
1.81-2.60	หมายถึง	ในระดับน้อย
1.00-1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. การทดสอบค่าที (t-Test)

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะใช้วิธีการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลราษฎร์ทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนด สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง t
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละคนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
F	แทน	ค่าการแจกแจง F
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารของเกษตรกร ตำบลราษฎร์ทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลราษฎร์ทาง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรเมื่อปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินเมื่อปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	99	50.50
1.2 หญิง	97	49.50
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 30 ปี	46	23.50
2.2 30-40 ปี	51	26.00
2.3 41-50 ปี	59	30.10
2.4 มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	40	20.40
3. รายได้ต่อเดือน		
3.1 ไม่เกิน 5,000 บาท	49	25.00
3.2 5,001-15,000 บาท	116	59.20
3.3 รายได้มากกว่า 15,001 บาท ขึ้นไป	31	15.80
4. ระดับการศึกษา		
3.1 ประถมศึกษา	73	37.20
3.2 มัธยมศึกษา	71	36.20
3.3 อนุปริญญาและสูงกว่า	52	26.50

จากตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.50 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 49.50 มีอายุ 41-50 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.10 รองลงมาอายุ 30-40 ปี อายุน้อยกว่า 30 ปี และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 26.00 23.50 และ 20.40 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-15,000 บาท ร้อยละ 59.20 รองลงมาก็คือรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท และรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 25.00 และ 15.80 ตามลำดับ การศึกษาส่วนใหญ่จงการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 37.20 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา และอนุปริญญาและสูงกว่า กิตเป็นร้อยละ 36.20 และ 26.50 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารของเกษตรกร ตำบล
ชาตุทอง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี**

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านปัจจัยทางสังคมและการรับรู้ข่าวสาร

ปัจจัยทางสังคมและการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เป็นสมาชิกของกลุ่มในหมู่บ้าน		
1.1 ไม่เป็น	189	96.40
1.2 เป็นสมาชิก	3	1.50
2. เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่momอย่างไร		
2.1 สมัครใจ	2	66.70
2.2 ถูกขอร้อง	1	33.30
2.3 อื่นๆ	-	
3. รู้สึกอย่างไรในการเป็นสมาชิก ของกลุ่มในหมู่บ้าน		
3.1 เสียเวลา	1	0.50
3.2 ได้ประโยชน์	1	0.50
4. จากการเป็นสมาชิกของกลุ่มใน หมู่บ้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง		
4.1 ไม่มี	-	
4.2 มี	1	0.50

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่อง		
การเพาะปลูกจาก	20	10.20
5.1 วิทยุ	24	12.20
5.2 โทรทัศน์	25	12.80
5.3 หนังสือพิมพ์	9	4.60
5.4 นิตยสาร	10	5.10
5.5 แผ่นพับ	7	3.60
5.6 เอกสารประชาสัมพันธ์	7	3.60
5.7 กำนัน	33	16.80
5.8 ผู้ใหญ่บ้าน	38	19.40
5.9 เพื่อนบ้าน	21	10.70
5.10 เจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่	2	1.00
5.11 เสียงตามสาย		
6. ได้รับข้อมูลข่าวสารบ่อยเพียงใด		
6.1 ไม่ได้รับเลย	24	12.20
6.2 ได้รับ 1 ครั้ง/เดือน	48	24.50
6.3 ได้รับ 2 ครั้ง/เดือน	-	-
6.4 ได้รับ 3 ครั้ง/เดือน	50	25.50
6.5 มากกว่า 3 ครั้ง/เดือน	74	37.80
7. เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการ		
ทรัพยากรดินมากน้อยเพียงใด		
7.1 มาก	13	6.60
7.2 ปานกลาง	127	64.80
7.3 น้อย	56	28.60
8. เคยเข้ารับการฝึกอบรม		
8.1 เคย	63	32.10
8.2 ไม่เคย	133	67.90

จากตารางที่ 6 แสดงว่าปัจจัยทางสังคมและการรับรู้ข่าวสารของเกษตรกรตำบลชาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เป็นดังนี้ การไม่เป็นสมาชิกของกลุ่min หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 96.40 การเป็นสมาชิกของกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 1.50 การเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มโดยสมัครใจ คิดเป็นร้อยละ 66.70 การเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มโดยถูกขอร้อง คิดเป็นร้อยละ 33.30 ความรู้สึกเสียเวลาในการเป็นสมาชิกของกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 0.50 ความรู้สึกได้ประโยชน์ในการเป็นสมาชิกของกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 0.50 การเป็นสมาชิกของกลุ่มในหมู่บ้านมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องคิดเป็นร้อยละ 0.50 การได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูกจากเพื่อนบ้านมากที่สุดร้อยละ 19.40 รองลงมาคือผู้ใหญ่บ้าน หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เจ้าหน้าที่รัฐ วิทยุ นิตยสาร เอกสารแผ่นพับ คำนับ สำหรับ ตามสายหมู่บ้าน 16.80, 12.80, 12.20, 10.20, 5.10, 4.60, 3.36, 3.36, 1.00 ตามลำดับ มีการได้รับข้อมูลข่าวสารสามครั้งต่อเดือนมากที่สุดร้อยละ 37.80 รองลงมาคือ มีการได้รับข้อมูลข่าวสารสามครั้งต่อเดือน สองครั้งต่อเดือน หนึ่งครั้งต่อเดือนและไม่ได้รับเลยคิดเป็นร้อยละ 25.50, 24.50, 12.20 ตามลำดับ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 64.80 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย น้อยมาก ร้อยละ 28.60 6.60 ตามลำดับ ไม่เคยฝึกอบรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 67.90 รองลงมา เคยฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละ 32.10

จากการศึกษาข้อด้านปัจจัยทางสังคมและการรับรู้ข่าวสารของเกษตรกรตำบลชาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มในหมู่บ้านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูกจากเพื่อนบ้านผู้ใหญ่บ้าน หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นส่วนมาก โดยได้รับข่าวสารมากกว่าสามครั้งต่อเดือนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินปานกลาง และเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 7 สรุปผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลชาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

การมีส่วนร่วม	\bar{X}	ผลการวิเคราะห์
ค้านการวางแผน	2.39	น้อย
ค้านการปฏิบัติ	2.62	ปานกลาง
ค้านการตรวจสอบ	2.26	น้อย
รวม	2.43	น้อย

จากตารางที่ 7 พบร่วมกันร่วมการจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ในภาพรวมมีส่วนร่วมน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติมากกว่าด้านการวางแผนและด้านการตรวจสอบ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลราชตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 8 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ตำบลราชตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี ด้านการวางแผน

การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน	การมีส่วนร่วม (<i>n</i> = 196)					<i>X</i>	SD	ความหมาย	อันดับ
	มากที่สุด	มากกลาง	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ด้านการวางแผน									
1. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดิน	1 (0.50)	24 (12.20)	78 (39.80)	73 (37.20)	20 (10.20)	2.55	0.85	น้อย	1
ประจำปี									
2. มีส่วนร่วมในการวางแผน ปรับปรุงคุณภาพ ทรัพยากรดิน เช่น ดินเค็ม ดินเปรี้ยว	3 (1.50)	17 (8.70)	61 (31.10)	83 (42.30)	32 (16.30)	2.36	0.91	น้อย	6
3. มีส่วนร่วมในการวางแผนลดการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมี	2 (1.00)	19 (9.70)	66 (33.70)	77 (39.30)	32 (16.30)	2.39	0.90	น้อย	5
4. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และสารอุบลินทรีย์	1 (0.50)	20 (10.20)	63 (32.10)	86 (43.90)	26 (13.30)	2.41	0.86	น้อย	3
5. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดิน ในการปลูกพืช และอื่นๆ ในดิน	5 (2.60)	15 (7.70)	66 (33.70)	78 (39.80)	32 (16.30)	2.40	0.93	น้อย	4

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน	การมีส่วนร่วม (<i>n</i> = 196)					แปลความหมาย		
	มาก ที่สุด	มาก กลาง	ปาน กลาง	น้อย ที่สุด	\bar{x}	SD	น้อย	อันดับ
6. มีส่วนร่วมในการวางแผนในการฝึกอบรม	3 (1.50)	17 (8.70)	46 (23.50)	102 (52.00)	28 (14.30)	2.31	0.87	7
การปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน								
7. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้น้ำสำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชและอื่น ๆ	1 (0.50)	21 (10.70)	68 (34.70)	86 (43.90)	20 (10.20)	2.47	0.83	2
8. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดินร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน	3 (1.50)	14 (7.10)	57 (29.10)	68 (34.70)	54 (27.60)	2.20	0.97	8
ภาพรวม						2.39	0.72	น้อย

จากตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร์ อำเภอป่าห้อง จังหวัดชลบุรี ด้านการวางแผนในภาพรวม พนักงานเกษตรกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินได้ดังนี้ มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดินมีค่าเฉลี่ย 2.55 ($SD = 0.85$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการวางแผน การใช้น้ำสำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชและอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.47 ($SD = 0.83$) มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้น้ำสำหรับการปลูกพืชและอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.41 ($SD = 0.86$) มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดินในการปลูกพืช และอื่น ๆ ในดิน มีค่าเฉลี่ย 2.40 ($SD = 0.93$) มีส่วนร่วมในการวางแผนลดการใช้น้ำเพิ่มเติมและสารเคมี มีค่าเฉลี่ย 2.39 ($SD = 0.90$) มีส่วนร่วมในการวางแผนปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน เช่น ดินเค็มดินเปรี้ยว มีค่าเฉลี่ย 2.36 ($SD = 0.91$) มีส่วนร่วมในการวางแผนในการฝึกอบรมการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน มีค่าเฉลี่ย 2.31 ($SD = 0.87$) และมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดินร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ย 2.20 ($SD = 0.97$)

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน ด้านการวางแผนพบร่วมกับเกษตรกร มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินน้อย เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่อาจมีความคิดว่าเป็นเรื่องของหน่วยงานภาครัฐที่ควรดำเนินการในเรื่องนี้

ตารางที่ 9 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ตามลักษณะ อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี ด้านการปฏิบัติ

การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน	การมีส่วนร่วม (<i>n</i> = 196)					แปล		
	มาก ที่สุด	มาก กลาง	ปาน กลาง	น้อย ที่สุด	\bar{x}	SD	ความ หมาย	อันดับ
ด้านการปฏิบัติ								
9. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ทรัพยากรประจำปี	-	25 (12.80)	87 (44.40)	74 (37.80)	10 (5.10)	2.64	0.76	ปาน กลาง
ประจําปี								
10. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน เช่น ดินเค้ม ดินเบรี้ยว	2 (1.00)	16 (8.20)	94 (48.00)	69 (35.20)	15 (7.70)	2.59	0.79	น้อย มาก
สารเคมี								
11. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ปุ๋ยเคมีและหมัก และสารจุลินทรีย์	2 (1.00)	17 (8.70)	90 (45.90)	74 (37.80)	13 (6.60)	2.60	0.78	น้อย มาก
ปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน								
12. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และสารจุลินทรีย์	2 (1.00)	22 (11.20)	108 (55.10)	61 (31.10)	3 (1.50)	2.79	0.69	ปาน กลาง
ปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดินในดิน								
13. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการฝึกอบรมการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดินในการจัดการ	2 (1.00)	23 (11.70)	103 (52.60)	64 (32.70)	4 (2.00)	2.77	0.71	ปาน กลาง
พืชและอื่น ๆ ในดิน								
14. มีส่วนร่วมในการใช้น้ำสำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชและอื่น ๆ ในดิน	-	21 (10.70)	80 (40.80)	76 (38.80)	19 (9.70)	2.52	0.81	น้อย มาก
และเอกสาร								
15. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ทรัพยากรดินร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน	1 (0.50)	18 (9.20)	82 (41.80)	77 (39.30)	18 (9.20)	2.53	0.80	น้อย มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการ จัดการทรัพยากรดิน	การมีส่วนร่วม (<i>n</i> = 196)					<i>X</i>	SD	แปล ความ หมาย	อันดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
16. ใช้ประโยชน์จากที่ดิน โดยคำนึงถึงสภาพของ สิ่งแวดล้อม	1 (0.50)	20 (10.20)	62 (31.60)	78 (39.80)	35 (17.90)	2.36	0.90	น้อย	8
ภาพรวม						2.62	.64	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป่าสัก จังหวัดชลบุรี ด้านการปฏิบัติ ในภาพรวม พ布ว่าเกษตรกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินได้ดังนี้ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และสารจุลินทรีย์ มีค่าเฉลี่ย 2.79 (SD = 0.69) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติในการฝึกอบรมการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน มีค่าเฉลี่ย 2.77 (SD = 0.71) มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ทรัพยากรประจำปี มีค่าเฉลี่ย 2.64 (SD = 0.76) มีส่วนร่วมในการปฏิบัติลดการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมี มีค่าเฉลี่ย 2.60 (SD = 0.78) มีส่วนร่วมในการปฏิบัติปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน เช่น ดินเค็ม ดินเปรี้ยว มีค่าเฉลี่ย 2.59 (SD = 0.79) มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ทรัพยากรดินร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ย 2.53 (SD = 0.80) มีส่วนร่วมในการใช้น้ำสำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชและอื่น ๆ ในดิน มีค่าเฉลี่ย 2.52 (SD = 0.81) และใช้ประโยชน์จากที่ดิน โดยคำนึงถึงสภาพของสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 2.36 (SD = 0.90)

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน ด้านการปฏิบัติพบว่าเกษตรกรมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินปานกลาง เนื่องจากเกษตรกรทำอาชีพด้านการเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักอยู่แล้ว และได้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ในที่ดินของตนเองนั่นหมายถึงอาชีพที่จะทำให้เกิดรายได้ประกอบกับเกษตรกรทำอาชีพได้ค่อยให้คำแนะนำในเรื่องการเพาะปลูก ฯลฯ

ตารางที่ 10 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินดำบล
ชาตุทอง อำเภอป่าหอง จังหวัดชลบุรี ดำเนินการตรวจสอบ

การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน	การมีส่วนร่วม (<i>n</i> = 196)						แปลง		
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{x}	SD	ความ หมาย	อันดับ
ค้านการตรวจสอบ									
17. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรดินประจำปี	-	10 (5.10)	65 (33.20)	107 (54.60)	14 (7.10)	2.36	0.69	น้อย	1
ทรัพยากรดินปรับเปลี่ยน									
18. มีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน เช่น ดินเนื้อ ดินเปรี้ยว ปูย์กนี และสารเคมี	1 (0.50)	11 (5.60)	67 (34.20)	92 (46.90)	25 (12.80)	2.34	0.79	น้อย	3
ดินเปรี้ยว									
19. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบลดการใช้ปูย์กนี และสารเคมี	2 (1.00)	15 (7.70)	57 (29.10)	75 (38.30)	47 (24.00)	2.23	0.93	น้อย	6
อินทรีย์ปูย์หมัก และสารจุลินทรีย์									
20. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ปูย์อินทรีย์ปูย์หมัก และสารจุลินทรีย์	2 (1.00)	13 (6.60)	58 (29.60)	86 (43.90)	37 (18.90)	2.27	0.87	น้อย	5
ทรัพยากรดินในการปลูกพืช และอื่น ๆ ในดิน									
21. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้การใช้ทรัพยากรดินในการปลูกพืช และอื่น ๆ ในดิน	1 (0.50)	12 (6.10)	65 (33.20)	95 (48.50)	23 (11.70)	2.35	0.78	น้อย	2
สำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชอื่น ๆ									
22. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบดิน	1 (0.50)	12 (6.10)	66 (33.70)	79 (40.30)	38 (19.40)	2.22	0.81	น้อย	7
23. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้น้ำ	1 (0.50)	12 (6.10)	66 (33.70)	79 (40.30)	38 (19.40)	2.28	0.81	น้อย	4

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน	การมีส่วนร่วม (<i>n</i> = 196)					แปลความอันดับ		
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย ที่สุด	\bar{X}	SD	ความหมาย	
ด้านการตรวจสอบ								
17. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรดินประจำปี	-	10 (5.10)	65 (33.20)	107 (54.60)	14 (7.10)	2.36 0.69	น้อย	1
ภาพรวม					2.26 .65		น้อย	

จากตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วม จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป้อหอง จังหวัดชลบุรี ด้านการตรวจสอบในภาพรวม พบว่าเกษตรกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินได้ ดังนี้ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ ทรัพยากรดินประจำปี มีค่าเฉลี่ย 2.36 (SD = 0.69) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ การใช้ทรัพยากรดินในการปลูกพืช และอื่น ๆ ในดิน มีค่าเฉลี่ย 2.35 (SD = 0.78) มีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน เช่น ดินเค้ม ดินเปรี้ยว มีค่าเฉลี่ย 2.34 (SD = 0.79) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้น้ำสำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.28 (SD = 0.81) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และสารจุลินทรีย์ มีค่าเฉลี่ย 2.27 (SD = 0.87) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบลดการใช้ปุ๋ยกemีและสารเคมี มีค่าเฉลี่ย 2.23 (SD = 0.93) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบดิน มีค่าเฉลี่ย 2.22 (SD = 0.81) และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การใช้ทรัพยากรดินร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ย 2.01 (SD = 0.65)

จากการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดิน ด้านการตรวจสอบพบว่า เกษตรกรมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินน้อย เนื่องจากเกษตรกรไม่มีเวลาที่ทำการตรวจสอบ รวมถึงไม่มีความรู้ความเข้าใจกับเรื่องนี้โดยตรงจึงให้ความสนใจน้อย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรเมื่อปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎรทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	sig.
ชาย	99	2.49	0.62		
หญิง	97	2.35	0.60	1.623	.106

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 การเปรียบเทียบเพศกับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎรทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าค่านัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง .106 ซึ่งไม่น้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 แสดงว่าเกษตรกรเพศชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมต่อการจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎรทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
น้อยกว่า 30 ปี	ระหว่างกลุ่ม	3	1.442	.481	1.271	0.285
30-40 ปี	ภายในกลุ่ม	192	72.605	.378		
41-50 ปี	รวม	195	74.048			
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป						

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎรทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม

อายุ พบร่วมกับค่านัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง 0.285 ซึ่งไม่น้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 แสดงว่าเกณฑ์ที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม
จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี
จำแนกตามรายได้ในครัวเรือน

รายได้	แหล่งความ	df	SS	MS	F	Sig.
แปรปรวน						
ไม่เกิน 5,000 บาท	ระหว่างกลุ่ม	2	18.659	9.239	32.508	.000*
5,001-15,000 บาท	ภายในกลุ่ม	193	55.389	0.287		
มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป	รวม	195	74.038			

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ในครัวเรือน พบร่วมกับค่านัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง .000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญ.05 แสดงว่า เกษตรกรที่มีรายได้ในครัวเรือนต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ต่อไปผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบการรายคู่ของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ในครัวเรือน

รายได้	\bar{X}	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.09	-	0.28*	0.98*
5,001-15,000 บาท	2.38	-	-	0.69*
มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป	3.07	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ค้าวิธีการทดสอบของ LSD ของ พิเชอร์ (Fisher's Least Significant Test) พบว่าเกยตระกรที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างจากเกยตระกรที่มีรายได้ 5,001-15,000 บาท และรายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป โดยพบว่าเกยตระกรที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกยตระกรที่มีรายได้ 5,001-15,000 บาท และรายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป

เกยตระกรที่มีรายได้ 5,001-15,000 บาท มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างจากเกยตระกรที่มีรายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป โดยพบว่าเกยตระกรที่มีรายได้ 5,001-15,001 บาท มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกยตระกรที่มีรายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวพบว่าเกยตระกรที่มีรายได้น้อย มีส่วนร่วมน้อยกว่าเกยตระกรที่มีรายได้มาก เนื่องจากเกยตระกรที่มีรายได้น้อยไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม เพราะคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนเองที่จะต้องมาบริหารจัดการควรเป็นหน้าที่ของภาครัฐมากกว่า

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกยตระกรตำบลธาตุทอง อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ประถมศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	22.156	11.078	41.20	.000*
มัธยมศึกษา	ภายในกลุ่ม	193	51.891	0.269		
อนุปริญญา	รวม	195	74.048			

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกยตระกรตำบลธาตุทอง อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าค่านัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง .000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 แสดงว่าเกยตระกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบการรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลนาดุทอง อำเภอป่าหงส์ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	\bar{X}	ประมาณศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา
ประมาณศึกษา	2.09	-	.29*	.85*
มัธยมศึกษา	2.38	-	-	.55*
อนุปริญญา	2.94	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD ของ พีชเชอร์ (Fisher's Least Significant Test) พบว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับประมาณศึกษา มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างจากเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา และอนุปริญญา โดยพบว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับประมาณศึกษา มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอนุปริญญา

เกษตรกรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างจากเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา โดยพบว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามีส่วนร่วมน้อยกว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวพบว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาน้อย มีส่วนร่วมน้อยกว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาสูง เนื่องจากเกษตรกรที่มีการศึกษาสูงสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติ และการตรวจสอบได้มาก

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินเมื่อปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการเป็นสมาชิกของกลุ่ม

การเป็นสมาชิกของกลุ่ม	จำนวน	\bar{X}	SD	t	sig.
ไม่เป็น	193	2.41	0.61		
เป็นสมาชิก	3	2.75	0.12	- .924	0.357

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 การเปรียบเทียบการเป็นสมาชิกของกลุ่มกับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าค่านัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง 0.357 ซึ่งไม่น้อยกว่าค่านัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม มีการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10	5.388	.539	1.452	.161
ภายในกลุ่ม	185	68.659	.371		
รวม	195	74.048			

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าค่า

นัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง .161 ซึ่งไม่น้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 แสดงว่าเกณฑ์ที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูกต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม
จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร อำเภอป่าหงส์ จังหวัดชลบุรี
จำแนกตามความบ่อยของการได้รับข้อมูลข่าวสาร

ความบ่อยของการได้รับข้อมูล ข่าวสาร	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ไม่ได้รับเลย	ระหว่างกลุ่ม	3	.563	.188	.491	.689
1 ครั้ง/เดือน	ภายในกลุ่ม	192	72.484	.383		
3 ครั้ง/เดือน	รวม	195	74.048			
มากกว่า 3 ครั้ง/เดือน						

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร อำเภอป่าหงส์ จังหวัดชลบุรี พบร่วมกับค่านัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง .689 ซึ่งไม่น้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 แสดงว่าเกณฑ์ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารบ่อยต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม
จัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี
จำแนกตามความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน

ความเข้าใจเกี่ยวกับการ จัดการทรัพยากรดิน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
มาก	ระหว่างกลุ่ม	2	21.567	10.78	39.657	.000*
ปานกลาง	ภายในกลุ่ม	193	52.480	4		
น้อย	รวม	195	74.048	.272		

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี พบร่วมค่า η^2 นัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง .000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 แสดงว่าเกษตรกรที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน ต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบการรายคู่ของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน
ของเกษตรกรตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความเข้าใจ
เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน

ความเข้าใจ	\bar{X}	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	2.01	-	0.49*	1.34*
ปานกลาง	2.50	-	-	0.84*
มาก	3.35	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD ของ พิเชเซอร์ (Fisher's Least Significant Test) พบร่วมกับที่มีความรู้เข้าใจ

เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินน้อย มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างจากเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินปานกลางและมาก โดยพบว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจมาก

เกษตรที่มีความรู้เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินปานกลาง มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างจากเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินมาก โดยพบว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจมาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวพบว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินน้อย มีส่วนร่วมน้อยกว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินมาก เนื่องจากเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินมากจะรับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อเข้าไปมีส่วนร่วมมากกว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลชลธง อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการอบรม

การอบรม	จำนวน	\bar{X}	SD	<i>t</i>	<i>sig.</i>
เคยอบรม	63	2.85	0.67		
ไม่เคยอบรม	133	2.21	0.46	6.788	.000*

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 การเปรียบเทียบการอบรมกับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลชลธง อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าค่านัยสำคัญที่ปรากฏในตาราง .000 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 แสดงว่าเกษตรกรที่เคยอบรมและเกษตรกรที่ไม่เคยอบรม มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวพบว่าเกษตรกรที่ผ่านการอบรมมีส่วนร่วมมากกว่าเกษตรกรที่ไม่ผ่านการอบรมจะมีส่วนร่วมแตกต่างกัน เนื่องจากการอบรมทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ได้เข้ารับการอบรม

ตารางที่ 23 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เกษตรกรที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
2. เกษตรกรที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
3. เกษตรกรที่มีรายได้ในครัวเรือนต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
4. เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
5. เกษตรกรที่เป็นสมาชิกของกลุ่มและไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
6. เกษตรกรที่ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
7. เกษตรกรที่ได้รับข้อมูลข่าวสารบ่อยต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
8. เกษตรกรที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
9. เกษตรกรที่เคยอบรมและไม่เคยอบรมมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลชาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ตำบลราษฎร์ จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร์ อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เกษตรกรในตำบลราษฎร์ อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี จำนวน 196 คน โดยการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรคำนวณของยามานาเคนะ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และกำหนดให้มีความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมได้เท่ากับ 0.05 จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามหมู่บ้านและทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในแต่ละหมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9572

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ สติติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะใช้วิธีการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร์ อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมการจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร ในภาพรวมมีส่วนร่วมน้อย เมื่อพิจารณารายค้านพบว่า

- 1.1 เกษตรกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของตำบลราษฎร์ อำเภอท่อง จังหวัดชลบุรี ด้านการวางแผน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย
- 1.2 เกษตรกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ด้านการปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.3 เกษตรกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ด้านการตรวจสอบ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันพบว่าเกษตรกรที่มีรายได้ในครัวเรือนและ ระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน โดยเกษตรที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท และรายได้ 5,001-15,000

บท มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกย์ตระกรที่มีรายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป และ เกย์ตระกรที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่า เกย์ตระกรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา

ส่วนเกย์ตระกรที่มีเพศ และอายุต่างกันมีส่วนร่วมต่อการจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่าง กัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกย์ตระกรที่มีปัจจัย ค้านสังคมและการรับรู้ข่าวสารต่างกัน พบว่าเกย์ตระกรที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร ดินที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน โดยเกย์ตระกรที่มีความรู้ความ เข้าใจน้อยมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกย์ตระกรที่มีความรู้ความเข้าใจมาก เกย์ตระกรที่ ได้รับการฝึกอบรมแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน

ส่วนการเป็นสมาชิกของกลุ่ม การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูก และความ บ่อของ การได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันเกย์ตระกรมีส่วนร่วมต่อการจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่าง กัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกย์ตระกรดำเนินการตามท้อง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมการจัดการทรัพยากรดินของเกย์ตระกร ในภาพรวมมี ส่วนร่วมน้อย เมื่อพิจารณารายค้านพบว่า

1.1 เกย์ตระกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ด้านการวางแผน ในภาพรวมอยู่ใน ระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ต้องทำงานเลี้ยงครอบครัวจึงไม่มี เวลาที่จะคิดถึงในการเรื่องการมีส่วนร่วมและไม่สนใจหรือจะเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ซึ่ง เจริญ กัสระ (2540, หน้า 1) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน คือกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิด สร้างสรรค์ความรู้และความชำนาญร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามผล การปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตลอดล้องกับผลการศึกษาของ อรทัย ค่านสาคร (2551) ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล บ้านแก้ง อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนา องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งอยู่ในระดับน้อย

1.2 เกย์ตระกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ด้านการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากการน่าวางแผนการรับรู้ซึ่งมีเกย์ตระกรอ่าเภออยู่ให้ความช่วยเหลือและให้

คำแนะนำในเรื่องการเกี่ยวกับเพาะปลูก การใช้ปุ่ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และการฝึกอบรมให้กับเกษตรกร รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูกให้กับเกษตรกร สอดคล้องกับสุนิตย์ มะลิวัลย์ (2541, หน้า 17) ได้กล่าวว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง คือ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมเพียงบางส่วนของกิจกรรม เช่น ได้รับการบอกรเล่าหรือรับเรียนรู้ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งซึ่งบางเรื่องประชาชนไม่ได้มีส่วนตั้งแต่เริ่มต้นของกิจกรรม ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ อรทัย ด่านสาร (2550) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติตามแผน อยู่ในระดับน้อย

1.3 เกษตรกรมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน ด้านการตรวจสอบในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการไม่มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการตรวจสอบและเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการที่จะต้องเข้ามารับผิดชอบแก้ไข ตรวจสอบ ซึ่งมีเกษตรอุตสาหกรรมเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับ สุภากรณ์ หรั่งหาด (2551, หน้า 52) กล่าวว่า ในเรื่องการดำเนินการติดตามตรวจสอบและประเมินผลนั้นประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจและมองว่าเป็นเรื่องของทางภาครัฐ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรทัย ด่านสาร (2551) เรื่องการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างตามแผนงาน/ โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับน้อย

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันพบว่าเกษตรกรที่มีรายได้ในครัวเรือนและ ระดับการศึกษา ต่างกันมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน โดยเกษตรกรที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท และรายได้ 5,001-15,000 บาท มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกษตรกรที่มีรายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป และเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 5,001-15,000 บาท และมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ดังนั้นเกษตรกรในกลุ่มนี้จึงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัวทำให้ไม่มีเวลาในการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภากรณ์ หรั่งหาด (2551) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชน: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในการเพิ่มและจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน และงานวิจัยของ นวรัตน์ ไตรรักษ์ (2549) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมของประชาชน คำบลดอนหัวพ่อ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน และงานวิจัยของ พัฒนพงษ์ น้อยสมมิตร (2548) วิจัยเรื่องการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา: ในเขตเทศบาลนครยะง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ และการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนเกยตระกรที่มีเพศ และอายุต่างกันมีส่วนร่วมต่อการจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากเกยตระกรที่เป็นเพศชายและเพศหญิง มีอายุต่างกันในตำแหน่งที่ต้องมีจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากร โดยเฉพาะทรัพยากรดินซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับทำนาหากินของพวคฯ โดยการเข้ามามีส่วนร่วมดังกล่าวเป็นการพัฒนาห้องถังเพื่อให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในตำแหน่งท้องถัง ดังที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2546, หน้า 314) ระบุว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา หมายถึง การที่ประชาชนได้ร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการตัดสินใจต่าง ๆ ในเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อเขา สถาคดีองค์กรพัฒนาวิจัยของ สุภารรณ์ หรั่งหวาน (2551) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเพิ่มและจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชน: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการเพิ่มและจัดการพื้นที่สีเขียวใน เขตชุมชนอย่างยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยของ อรทัย ค่านสาร (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว พบว่าประชาชนที่มีเพศ และอายุที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน และผลงานวิจัยของ ปิยะศักดิ์ อภิเดชรัตน์ (2550) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาล ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ให้เป็นเมืองน่าอยู่ พบร่วมว่าประชาชนที่มีเพศ และอายุ ต่างกัน มีส่วนร่วมต่อโครงการเมืองน่าอยู่ของเทศบาลตำบลบ่อทอง ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกยตระกรที่มีปัจจัยด้านลักษณะและการรับรู้ข่าวสารต่างกัน พบว่าเกยตระกรที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน และการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรดินแตกต่างกัน โดยพบว่าเกยตระกรที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย มีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินน้อยกว่าเกยตระกรที่มีความรู้ความเข้าใจมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากเกยตระกรที่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน ได้รับการฝึกฝนจนมีความรู้ความเข้าใจ ได้รับการถ่ายทอดความรู้ในเรื่องการจัดการทรัพยากรดินทำให้รู้คุณค่าของดินและรู้จักการบำรุงรักษาดินไม่ให้เสื่อมโทรม ตลอดจนกระบวนการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรดินมากกว่าเกยตระกรที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมและมี

ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบูลย์ ศรีเดช (2546) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระน้ำ พบร่วมกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูงที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระน้ำ พบร่วมกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูงที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูงแตกต่างกัน ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ ศุภารากรณ์ ธรรมชาติ (2541) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง: กรณีศึกษา อำเภอละหู จังหวัดสตูล พบร่วม ความรู้ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง

ส่วนการเป็นสมาชิกของกลุ่ม การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูก และความน่องข้องการได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันโดยตระกรามีส่วนร่วมต่อการจัดการทรัพยากรดินไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นฤรี ศรีอุดร (2548) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บริเวณติดน้ำวัดลำพญา อำเภอบางเดน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่าการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ต่างกัน ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ယศวดี โพธิ์พรัตน์ (2550) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบร่วม ความรู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- นายกเทศมนตรีตำบลธาตุทอง ควรจัดโครงการให้ความรู้แก่เกษตรกรในการดูแลบำรุงรักษาดินเพื่อการเพาะปลูก โดยจัดทำเป็นโครงการสัญจรในแต่ละหมู่บ้าน
- นายกเทศมนตรีตำบลธาตุทอง ควรได้มีการประสานงานกับเกษตรกรอำเภอให้ความรู้ในเรื่องนโยบายการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินเพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- จัดให้มีการพับประภันระหว่างเกษตรกรกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อที่เกษตรจะได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องการจัดการทรัพยากรดิน
- ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรดิน เพื่อให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของการจัดการทรัพยากรดิน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษามีส่วนร่วมของเกณฑ์กรในการจัดการทรัพยากรดินและน้ำเนื่องจากทั้งสองอย่างมีผลต่อการจัดการทรัพยากร
2. ควรศึกษามีส่วนร่วมของเกณฑ์กรในการวางแผนและการตรวจสอบในเชิงคุณภาพอีกครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในด้านวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ

บรรณานุกรม

กรรมการศาสนา. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ:

กรรมการศาสนา.

กรรมพัฒนาที่ดิน. (ม.ป.ป.). คู่มือการจัดการทรัพยากรที่ดินเบื้องต้น จังหวัดนครสวรรค์. กรุงเทพฯ:

กรรมพัฒนาที่ดิน.

มนิษฐา ศรีวันท์. (2544). การมีส่วนร่วมของชุมชนย่อยต่อการวางแผนพัฒนาเทศบาลนคร.

ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

จิตติชัย ดอคไน. (2549). การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน
(SML): ศึกษากรณีอำเภอป่าสัก จังหวัดอุดรธานี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจริญ ภัสระ. (2540, พฤษภาคม). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของรัฐ.

สารสารสามารถรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย, 12, 11-14.

เฉลิมพล นันทมงคล. (2543). ศักยภาพการใช้ที่ดินในระดับไร่นาโดยใช้ระบบสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ กรณีศึกษาบ้านขุนช่อง ตำบลลุนช่อง อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทรงพล ประสารกก. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี
(พ.ศ. 2548-2550) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสง อำเภอประจันตคาม จังหวัด
ปราจีนบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสารสนเทศ,
วิทยาลักษณะการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชนะจักร เย็นบำรุง. (2540). การมีส่วนร่วมของเกษตรกรต่อการดำเนินการองค์กรธุรกิจชุมชน:
ศึกษากรณีกลุ่มแปรรูปข้าว อำเภอโพนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์
พัฒนาบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิต
พัฒนาบริหารศาสตร์.

นวรัตน์ ไตรรักษ์. (2549). การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ
ประชาชน ตำบลคลองหัวพ่อ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาโยบายสาธารณะ, วิทยาลักษณะการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัฒนพงษ์ น้อยสมนิตร. (2548). การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา: ในเขตเทศบาลกรุงเทพฯ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยนูรพา.

ภัคณี สิริปุ่งกะ. (2541). สถานการณ์อาชีวอนามัย. กรุงเทพฯ: กองอาชีวอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.

บัวพันธ์ พรรคทิง, สุรัสวดี หุ้นพยนต์ และสุชิตา ตันชัยนันท์. (2532). การพัฒนาชนบท การเข้าร่วมในการพัฒนาของชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประภาพร ศรีสติตย์ธรรม. (2543). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม: ศึกษาเฉพาะกรณีของชุมชน ในเขตเทศบาลกรุงเทพฯ จังหวัดนราธิวาส. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปรัชญา เวสารัชช์. (2530). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารแผนงาน โครงการพัฒนาท้องถิ่นและชนบท หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ประชาดิ วลัยเสดียร. (2541). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ปิยะศักดิ์ อภิเดชรัตน์. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลตำบลบ่อทอง ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยนูรพา.

ไพบูล ตรีเดช. (2546). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระน้ำ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยสังคมวิทยาและมนุษย์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มยุรี ศรีอุดร. (2548). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณตลาดน้ำวัดพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2546). การบริหารการพัฒนาชนบท: หน่วยที่ 1-3 (พิมพ์ครั้งที่ 11). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ยศวดี โพธิไพรัตน. (2550). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยนูรพา.

ราตรี ภารา. (2540). ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.

วิชัย เทียนน้อบ. (ม.ป.ป.). การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: อักษรવัฒนา.

วันชัย วัฒนศัพท์. (2544). คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจของชุมชน. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.

ศศินา ภา라. (2550). ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เพอร์เน็ท.

ศรีชัย พงษ์วิชัย. (2545). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภาราณ์ ธรรมชาติ. (2541). การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง: กรณีศึกษาอำเภอแหลมสัก จังหวัดสตูล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สำนักนายกรัฐมนตรี. (2550). นโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สุชาวดย์ เสถียร ไทย. (2543). แนวคิดเศรษฐศาสตร์นิเทศ สถานภาพไทยศึกษา: การสำรวจ เชิงวิพากษ์. กรุงเทพฯ: ตรัสวิน.

สุนิตย์ มะลิวัลย์. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน: ศึกษากรณีอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุภารณ์ หรั่งหาด. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียว ในเขตชุมชน: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุข, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุเมธ อินทร์พรหม. (2550). การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, มหาวิทยาลัยบูรพา.

แสวง รัตนมงคลมาศ. (2540). การระดมมวลชนและการมีส่วนร่วมของมวลชน การจัดตั้งองค์กร การนำและการตัดสินใจทางสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อรทัย ด่านสาร. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุข, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อากรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง. (2539). คำบรรยายวิชาทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อำนาจ เจริญศิลป์. (2543). การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.

Alastair, T, W. (1982). *Why Community Participation, A Discussion of the Argument go, Community Participation: Current Issue and Lesson Learned*. United Nations Children's Fund.

ភាគធម្មរក

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ระดับความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ข้อ3.1	47.6000	156.3172	.7461	.9548
ข้อ3.2	47.7333	158.6161	.7972	.9541
ข้อ3.3	47.7000	159.3897	.7022	.9552
ข้อ3.4	47.8333	159.3851	.7302	.9549
ข้อ3.5	47.9000	157.8172	.7707	.9544
ข้อ3.6	47.9667	168.3782	.4051	.9579
ข้อ3.7	47.8333	168.0057	.4177	.9578
ข้อ3.8	48.0000	164.4138	.6352	.9559
ข้อ3.9	47.5333	161.5678	.6530	.9557
ข้อ3.10	47.5333	163.7747	.6185	.9561
ข้อ3.11	47.5333	165.3609	.7078	.9556
ข้อ3.12	47.5000	165.2931	.5242	.9570
ข้อ3.13	47.4000	166.3172	.4547	.9577

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรดำเนินธุรกิจ อำเภอท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง แบบสอนภาษาฉบับนี้มี 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสาร

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรตำบลราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1. ເພີມ

() ชาญ () หลง

2. อายุ

() น้อຍกว่า 30 ปี () 31-40 ปี

() 41-50 ปี () มากกว่า 50 ปี^{ขึ้นไป}

3. รายได้ในครัวเรือน/เดือน

() ไม่เกิน 5,000 บาท () รายได้ 5,001 บาท-15,000 บาท

() รายได้มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยม

() อนุปริญญา () ปริญญาตรีและสูงกว่า

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านสังคมและการรับรู้ข่าวสาร โปรด ✓ ในช่อง ()

1. ท่านเป็นสมาชิกของกลุ่มใดบ้างในหมู่บ้าน

- () ไม่เป็น (ถ้าตอบข้อนี้ไม่ต้องตอบข้อ 2-4)
 () เป็นสมาชิกของกลุ่มหรือชุมชน (ระบุ).....

2. ท่านเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่างไร

- () สมัครใจ
 () ถูกขอร้อง
 () โดยคำแนะนำหน้าที่ทางสังคม
 () อื่นๆ (ระบุ).....

3. ท่านรู้สึกอย่างไรในการเป็นสมาชิกของกลุ่มในหมู่บ้าน

- () เสียเวลา
 () ได้ประโยชน์

4. จากการเป็นสมาชิกของกลุ่มในหมู่บ้าน มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องหรือไม่

- () ไม่มี
 () มี (ระบุ).....

5. ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการเพาะปลูกจากที่ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)

() วิทยุ	() โทรทัศน์
() หนังสือพิมพ์	() นิตยสาร
() แผ่นพับ ประกาศเผยแพร่	() เอกสารประชาสัมพันธ์
() กำนัน	() ผู้ใหญ่บ้าน
() เพื่อนบ้าน	() เจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่
() เสียงตามสายในหมู่บ้าน	() องค์กรเอกชน
() อื่นๆ (ระบุ).....	

6. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารบ่อยเพียงใด

- () ไม่ได้รับเลย
 () 1 ครั้ง/เดือน
 () 2 ครั้ง/เดือน

- () 3 ครั้ง/เดือน
() มากกว่า 3 ครั้ง/เดือน

7. ท่านเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดินมากน้อยเพียงใด

- () มาก
() ปานกลาง
() น้อย

8. ท่านเคยเข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่

- () เคย
() ไม่เคย

**ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกรดำเนินธุรกิจ
อำเภอป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ท่านมีส่วนร่วม ขอให้ท่านโปรดอ่านและพิจารณาข้อคำถามแล้วเขียน
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง คือ**

การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการวางแผน					
1. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดินประจำปี					
2. มีส่วนร่วมในการวางแผน ปรับปรุงคุณภาพ ทรัพยากรดิน เช่น ดินเค็มดินเปรี้ยว					
3. มีส่วนร่วมในการวางแผนลดการใช้ปุ๋ยเคมีและ สารเคมี					
4. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ปุ๋ยอินทรีซี ปุ๋ยหมัก และสารจุลินทรีย์					
5. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดินใน การปลูกพืช และอื่น ๆ ในดิน					
6. มีส่วนร่วมในการวางแผนในการฝึกอบรม การปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน					
7. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้น้ำสำหรับ การจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชและอื่น ๆ					
8. มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรดินร่วมกับ หน่วยงานของรัฐและเอกชน					
ด้านการปฏิบัติ					
9. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ทรัพยากรประจำปี					
10. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติปรับปรุงคุณภาพทรัพยากร ดิน เช่น ดินเค็ม ดินเปรี้ยว					

การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
11. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติลดการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมี					
12. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และสารจุลินทรีย์					
13. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติในการฝึกอบรมการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน					
14. มีส่วนร่วมในการใช้น้ำสำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชและอื่น ๆ ในดิน					
15. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการใช้ทรัพยากรดินร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน					
16. ใช้ประโยชน์จากที่ดินโดยคำนึงถึงสภาพของสิ่งแวดล้อม					
ด้านการตรวจสอบ					
17. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรดินประจำปี					
18. มีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรดิน เช่น ดินเค็ม ดินเปรี้ยว					
19. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบลดการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมี					
20. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ปุ๋ย อินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และสารจุลินทรีย์					
21. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้การใช้ทรัพยากรดินในการปลูกพืช และอื่น ๆ ในดิน					
22. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบดิน					
23. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้น้ำ สำหรับการจัดการทรัพยากรดินในการปลูกพืชอื่น ๆ					

การมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดินของเกษตรกร	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
24. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรดิน ร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน					

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นโดยท่านสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้

1. เพราะเหตุใดท่านจึงมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรดิน (โปรแกรม)

- 1.1.....
- 1.2.....
- 1.3.....
- 1.4.....
- 1.5.....

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรดิน (โปรแกรม)

- 2.1.....
- 2.2.....
- 2.3.....
- 2.4.....
- 2.5.....